ΚΥΘΗΡΙΟΙ

Ἐάν θέλετε πολιτισμόν, εὐημερίαν, καὶ πρόοδον, κατεύθυνθετε τὸ ταχύτερον ἀπὸ τὰ βουνά σας εἰς τὸ παράλιον, καὶ δημιουργήσατε ἐκεῖ σύγχρονον πόλιν. Ἄλλως ὁ σημερινὸς διασκορπισμός σας εἰς μικροχωρία καὶ μικροσυνοικισμούς, θὰ ὁδηγήσῃ ἀσφαλῶς εἰς παντελῆ ἐρήμωσιν τὴν νῆσον σας.

«Φωνὴ τῶν Κυθήρων»

ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΚΥΘΗΡΙΟΙ

Κτίσατε τὴν νέαν πόλιν σας εἰς τὸ Διακόφτι. Μόνον τὸ μέρος αὐτὸ σᾶς ὑπόσχεται ὁριστικὴν συγκοινωνιακὴν ἐξασφάλισιν, καὶ μόνον αὐτὸ σᾶς παρέχει ὅλα τὰ πλεονεκτήματα πρὸς ὑγιεινὴν διαμονήν σας. Τὸ Διακόφτι εἶνε ὁ τόπος ὁ ὁποῖος φυσικῶς ἐξυπηρετεῖ τὸ σύνολον τῆς νήσου σας.

«Φωνὴ τῶν Κυθήρων»

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΕΤΟΣ Ζ΄.—ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β΄ | ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΜΙΑΟΥΛΗ 42, ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ | ΣΑΒΒΑΤΟΝ 31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1931.—ΑΡΙΘ. 93

Η ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΡΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Τὸ ἐσχάτως συνελθὸν ἐν Ἀθήναις Συνέδριον τῶν Κοινοτήτων ἠσχολήθη, μεταξὺ τῶν ἄλλων, καὶ μὲ τὴν οἰκονομικὴν ἐπάρκειαν τῶν κοινοτήτων, καὶ συνέστησε τὴν συγχώνευσιν τῶν ἐξ αὐτῶν οἰκονομικῶς ἀδυνάτων μὲ τὰς εὐρωστοτέρας τοιαύτας.

Δὲν γνωρίζομεν κατὰ πόσον εἶναι δυνατὴ ἡ ἐφαρμογὴ μιᾶς τοιαύτης συστάσεως. Ἐὰν κρίνωμεν ὅμως ἀπὸ ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν πρὸς πέντε κοινότητας τῆς νήσου μας ὅπως φροντίσουν καὶ αὐξήσουν τὰ ἔσοδά των ἄλλως θὰ ὑποχρεωθοῦν νὰ συγχωνευθοῦν μὲ ἄλλας, φαίνεται ὅτι ἡ συζήτησις ἐν τῷ Συνεδρίῳ τῶν κοινοτήτων δὲν ἀφῆκε ἀνεπηρέαστον τὴν Κυβέρνησιν.

Βεβαίως, καὶ εἶνε γνωστὸν τοῦτο, πλεῖσται κοινότητες στεροῦνται πόρων ὄχι μόνον πρὸς ἐκτέλεσιν ἀπαραιτήτων κοινοτικῶν ἔργων, ἀλλ' οὐδὲ πρὸς κάλυψιν καὶ αὐτῶν τῶν στοιχειοδεστέρων ἐξόδων τῆς Διοικήσεώς των. Πλήν, παρ' ὅλην τὴν πτωχείαν ἡ ὁποία μαστίζει τὰς κοινότητας αὐτάς, δὲν θὰ ἦτο σκόπιμον νὰ ἐπανέλθωμεν διὰ τοῦ τρόπου τῆς συγχωνεύσεως εἰς τὸ παλαιὸν διοικητικὸν σύστημα τῶν Δήμων. Διότι εἶναι ἀναμφισβήτητον, ὅτι καὶ εἰς τὴν τελευταίαν καὶ τὴν πτωχοτέραν κοινότητα παρετηρήθη καὶ παρατηρεῖται κάποια πρόοδος ὀφειλομένη κυρίως εἴτε εἰς τὴν προσωπικὴν ἐργασίαν τῶν κατοίκων, εἴτε εἰς τὴν οἰκονομικὴν συνδρομὴν τῆς κοινότητος ἀπὸ τὰ ἐν τῇ ξένῃ βιοῦντα τέκνα της.

Τὸ τελευταῖον τοῦτο παρατηρεῖται κατ' ἐξοχὴν εἰς τὴν νῆσον μας εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάρχουν βέβαια καὶ πτωχαὶ κοινότητες, ἐκεῖναι πρὸς τὰς ὁποίας ἀπηυθύνθη τὸ Ὑπουργεῖον καὶ συνέστησε ν' αὐξήσουν τὰ ἔσοδά των, ἀλλὰ καμμία κοινότης μας ὅσον περιορισμένα ἔσοδα καὶ ἂν εἶχε, δὲν ἠρκέσθη εἰς μόνα τὰ ἔσοδά της αὐτὰ διὰ νὰ κάμῃ κάποιο ὠφέλημον κοινοτικὸν ἔργον καὶ νὰ παρουσιάσῃ κάποιαν πρόοδον.

Εἰς πολλὰ ἑκατομμύρια δραχμῶν ὑπολογίζονται τὰ ἐκτελεσθέντα κοινοτικὰ ἔργα ἐν τῇ νήσῳ μας ὀφειλόμενα εἰς τὴν συνδρομὴν τῶν ἔξω τῆς νήσου ἐργαζομένων Κυθηρίων. Ἐὰν συνεπῶς αἱ ὡς πτωχαὶ θεωρούμεναι κοινότητές μας συνεχωνεύοντο, ὁ ζῆλος τῶν κατοίκων των θὰ ἐμαραίνετο, καὶ θὰ ἠτόνῃ φυσικῶς καὶ τὸ δι' αὐτας ἐνδιαφέρον τῶν ἔξω Κυθηρίων. Διότι ὁ κάθε κάτοικος τῆς κάθε κοινότητος ἐνδιαφέρεται πρῶτον διὰ τὴν κοινότητά του καὶ κατόπιν διὰ τοὺς γείτονας.

Θὰ ἦτο ματαιοπονία νὰ παραθέσωμεν ἐνταῦθα, πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ἰσχυρισμοῦ μας αὐτοῦ, ὅλους τοὺς πίνακας τῶν κατὰ καιροὺς δημοσιευθέντων ἐράνων ὑπὲρ τῶν κοινοτήτων μας. Ἀρκούμεθα εἰς τὸν κατὰ σύμπτωσιν δημοσιευόμενον πίνακα ἐράνων διὰ τὴν κατασκευὴν μιᾶς ἁμαξιτῆς ὁδοῦ δυόμισυ χιλιομέτρων εἰς τὸ χωρίον Ζαγλακινιάνικα ἑκ δραχμῶν πεντήκοντα περίπου χιλιάδων. Τί εἶνε δὲ τὰ Ζαγλανικιάνικα; Δὲν εἶνε κἂν οὔτε χωρίον. Εἶνε ἕνας συνοικισμὸς ἀπὸ 5-6 σπίτια ἀνήκων εἰς τὴν κοινότητα Ποταμοῦ, ὁ ὁποῖος οὐδέποτε θὰ ἔβλεπε ἁμαξιτὴν ὁδὸν ἄνευ τοῦ δι' αὐτὴν ἀμέσου ἐνδιαφέροντος τῶν ἰδίων κατοίκων του.

Ἀλλὰ παραδείγματα ὅμοια δὲν λείπουν ἀπὸ κανένα σχεδὸν ἑλληνικὸν χωρίον ἢ ἀπὸ κοινότητας, καὶ ἰδίως ἀπὸ κοινότητας τῆς Πελοποννήσου. Ὑπάρχουν κοινότητες θεωρούμεναι ὑπὸ τοῦ Κράτους πτωχόταται αἱ ὁποῖαι ὅμως, χάρις εἰς τὰ τέκνα των, ἀπέκτησαν κοινωφελῆ ἔργα μεγάλης σπουδαιότητος τὰ ὁποῖα εἶνε ζήτημα ἂν μετὰ πάροδον αἰῶνος θ' ἀπέκτων ἀπὸ τοὺς Δήμους εἰς τοὺς ὁποίους θὰ ὑπήγοντο, ἢ ἀπὸ τὴν Κρατικὴν δι' αὐτὰς μέριμναν. Καὶ τὰ γεγονότα αὐτὰ δὲν εἶνε ἄγνωστα εἰς τὸ Κράτος.

Θὰ ἦτο συνεπῶς τολμηρὰ διὰ νὰ μὴ εἴπωμεν παράλογος καὶ ἀντικρυς ἀντίθετος πρὸς αὐτὸ τοῦτο τὸ πνεῦμα τῆς αὐτοδιοικήσεως, ἡ ἀναγκαστικὴ συγχώνευσις τῶν ἀπὸ μόνα τὰ γλίσχρα των ἔσοδα θεωρουμένων ὡς πτωχῶν κοινοτήτων. Τοὐναντίον μάλιστα, ἡμεῖς θὰ συνηγορούσαμεν ὑπὲρ τῆς ἰδρύσεως καὶ νέων κοινοτήτων ἐφ' ὅσον οἱ κάτοικοι αὐτῶν θὰ ἐξεδήλουν τὴν πρὸς τοῦτο ἐπιθυμίαν των. Διότι πολλὰ χωρία ὑπαγόμενα σήμερον εἰς κοινότητας τῶν ὁποίων ἀδρανοῦν οἱ κοινοτικοὶ ἄρχοντες, ἀναγκάζονται νὰ παραμένουν εἰς μαρασμώδη καὶ αὐτὰ κατάστασιν. Καὶ ἔχομεν ἡμεῖς ἐν Κυθήροις ἕνα παράδειγμα εἰς τὸ χωρίον Κάλαμος. Τὸ χωρίον αὐτὸ ὑπαγόμενον εἰς τὴν κοινότητα Κυθήρων (Χώρας), καὶ ἐκκλησίαν ἐξ ἰδίων πόρων ἴδρυσε, καὶ σχολεῖον ἔκτισε βοηθηθὲν ἐν μέρει καὶ ὑπὸ τοῦ Κράτους, χωρὶς δι' αὐτὰ νὰ τύχῃ βοηθείας ἀπὸ τὴν κοινότητα εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάγεται.

Τέλος, ἐὰν πρόκειται τὸ Κράτος νὰ προέλθῃ ποτὲ εἰς ὁριστικὴν ἀπόφασιν περὶ ἀναγκαστικῆς συγχωνεύσεως τῶν πτωχοτέρων κοινοτήτων, δέον νὰ ἐξετάσῃ μετὰ προσοχῆς ὄχι τὰ ὡς τακτικὰ ἐμφανιζόμενα ἔσοδα αὐτῶν, ἀλλὰ τὰ ἐκτελούμενα ὑπ' αὐτῶν ἔργα. Διότι αὐτὸς εἶνε ὁ μόνος τρόπος τῆς ὀρθῆς ἐκτιμήσεως τῆς καταστάσεως μιᾶς κοινότητος. Ὅσον διὰ τὰ Κύθηρα ἐλπίζομεν ὅτι οὐδέποτε θὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς αὐτὰ τὸ μέτρον τῆς συγχωνεύσεως διότι, καὶ ἂν ἀκόμη οἱ τακτικοὶ πόροι τῶν κοινοτήτων των θὰ συνηγοροῦν ὑπὲρ τοῦ μέτρου αὐτοῦ, οἱ ἔκτακτοι ὅμως πόροι καὶ ἡ προσωπικὴ ἐργασία τῶν κατοίκων θὰ εἶνε ἀρκετὰ διὰ νὰ πείσουν καὶ τὸ Κράτος καὶ τὸν καθ' ἕναν, ὅτι ἐν Κυθήροις συντελεῖται τοιαύτη ἐργασία κοινοτικῆς δράσεως τὴν ὁποίαν εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ἐὰν ἐμιμοῦντο καὶ ἄλλαι ἐν Ἑλλάδι κοινότητες.

■ ΑΝΤΙ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΟΣ ■

ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΑ ΒΟΤΑΝΑ

Μετὰ τὸν περίφημο καλόγερο Γυμνάσιο ποὺ ἐθεράπευε μὲ βότανα ὅλες τὶς ἀρρώστειες, ἄλλος πάλι ἐμπειρικὸς γιατρὸς ἀπὸ τὴν Τρίπολη, πέθανε μιὰ φθισικὴ γυναῖκα μ' ἕνα φάρμακο ἀπὸ χόρτα μὲ τὸ ὁποῖον τῆς ὑπέσχετο πῶς θὰ τὴν κάμῃ καλά. Καὶ ὁ τύπος ἐθορύβησε, καὶ οἱ χρονογράφοι εὑρῆκαν ὕλη γιὰ τὰ χρονογραφήματά τους.

Μὲ δσα ὅμως καὶ ἂν γράφῃ ὁ τύπος δὲν θὰ λείψουν οὔτε οἱ κομπογιανίτες, οὔτε οἱ εὔπιστοι ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἕνα σωρὸ εἶδαν καλό, καὶ μάλιστα πολλοὶ ποὺ ἐθεραπεύθησαν ἀπὸ τὰ βότανα τῶν ἐμπειρικῶν. Ἕνα παράδειγμα ἀπὸ τὰ τελευταῖα γνωρίζω ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως καὶ τὸ ἀναφέρω γιὰ νὰ δείξω, πῶς ὁ κομπογιαννιτισμὸς ποὺ τόσον κυνηγοῦν οἱ γιατροί, δὲν θὰ ἐξαφανισθῇ εὔκολα διότι συχνότατα στηρίζεται εἰς θεραπευτικὰ ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα δὲν κατόρθωσαν τόσοι καὶ τόσοι γιατροὶ μὲ τὰ σπουδαῖα διπλώματα νὰ ἐπιτύχουν.

Ὁ μακαρίτης Βασίλειος Τζωρτζόπουλος ὅταν νέος ἀκόμη ὑπηρέτει εἰς τὸν Ποταμὸ ὡς Σχολάρχης, ἔτρεφε ἕνα θαυμάσιον μύστακα μαῦρον ὡς τὸν ἔβενο καὶ παχύτατον. Ἔξαφνα τὸ δεξιὸ μέρος τοῦ μύστακος αὐτοῦ ἔπαθε ἀπὸ τριχοφάγο, καὶ σιγὰ σιγὰ δὲν ἔμειναν παρὰ λίγες τρίχες. Ὁ καϋμένος ὁ σχολάρχης κατέφυγεν εἰς τοὺς ἐπιστήμονας γιατροὺς, τόσον τοὺς ντόπιους ὅσον καὶ εἰς τοὺς Ἀθηναίους. Ὅλοι τοῦ ἔδωσαν συνταγὰς τὰς ὁποίας ἐφήρμοσε, ἀλλ' εἰς μάτην. Ὁ τριχοφάγος ἄρχισε νὰ προσβάλῃ καὶ τὸ ἀριστερὸ μέρος τοῦ μύστακος. Ἡ ἀπελπισία εἶχε κυριολεκτικῶς καταλάβει τὸν καλόν μας σχολάρχην, ὅταν κατὰ τύχην ἕνα πρωΐ, ἐκεῖ ποὺ πήγαινε εἰς τὸ σχολεῖο του, συναντᾷ τὴν Κουλοσταμάτα ἀπὸ τὰ Χριστοφοριάνικα ἡ ὁποία ἐγύριζε μ' ἕνα καλάθι σῦκα περασμένο στὸ κουλὸ της χέρι ἀπὸ τὴς Ὄχελες ποὺ ἔφερνε εἰς τὸν Ποταμὸ νὰ πουλήσῃ. Καὶ ἐπειδὴ ἦτο ἄνθρωπος ποὺ τοῦ ἄρεσαν τὰ φροῦτα τὴν σταμάτησε καὶ τῆς ζήτησε νὰ τοῦ πουλήσῃ σύκα. Ἡ Κουλο-Σταμάτα, ἀστεῖα ὅπως ἦτο καὶ ὅπως τὴν γνώριζε ὅλος ὁ κόσμος, μόλις εἶδε τὸν Σχολάρχη μὲ φαγωμένα τὰ μουστάκια του τὸν ρωτᾷ:

—Τί ἔπαθες μωρὲ κοψόχρονε Σχολάρχη καὶ ἔγεινες τόσο ἄσχημος;

—Τί νὰ πάθω κερὰ Σταμάτα; Δὲν βλέπεις; Ὁ τριχοφάγος μοῦ φαγε τὸ μουστάκι μου.

—Ἀνάθεμά τους γιὰ γιατρούς! Αὐτοὶ σὲ πήρανε στὸ λαιμό τους! Μὴ φοβᾶσαι ὅμως κι' ἐγὼ θὰ σὲ κάμω καλά!

—Ἀστειεύεσαι κερὰ Σταμάτα;

—Ὄχι μὰ τὸ Θεό, Σχολάρχη μου. Δὲν ἀστειεύομαι. Ἐγὼ θὰ σὲ γιατρέψω. Εἶνε κρῖμα νὰ μείνῃς σπανο-Μαρία. Αὔριο θὰ σοῦ φέρω ἕνα μπουκαλάκι μ' ἕνα νερὸ ἀπὸ χόρτο. Κᾶθε πρωΐ λοιπὸν ποὺ θὰ σηκωθῇς, πέρνεις ἕνα μπαμπακάκη, καὶ μὲ τὸ νερὸ αὐτὸ θὰ πλένῃς τὸ μουστάκι σου καλὰ καλὰ ὡς τὴς ρίζες. Σὲ λίγο καιρὸ θὰ ἰδῇς πῶς θὰ ξεφυτρώσῃ καινούργιο.

Ὁ Σχολάρχης δὲν εἶχε νὰ χάσῃ τίποτε. Εὐχαρίστησε τὴν κουλο-Σταμάτα, καὶ τὴν ἄλλη μέρα ἐδέχθη πράγματι τὸ μπουκάλι μὲ τὸ φάρμακο καὶ ἄρχισε τὴ θεραπεία.

Δὲν πέρασαν δέκα μέρες καὶ τ' ἀποτελέσματα ἦσαν ἐκπληκτικά. Ὁ Τριχοφάγος ἐξηφανίσθη, καὶ σιγὰ σιγὰ ἕνα καινούργιο καὶ κατάμαυρο μουστάκι ἄρχισε νὰ ξεφυτρώνῃ. Ἐντὸς διμήνου τὸ δεξιὸ μέρος παρουσίαζε διπλάσιο σχεδὸν πάχος ἀπὸ τὸ ἀριστερό, πρᾶγμα ποὺ ἠνάγκασε τὸν μακαρίτη Σχολάρχη, νὰ κάνῃ ἐντατικὴ θεραπεία καὶ τοῦ ἀριστεροῦ γιὰ νὰ τὸ ἰσοφαρίσῃ κατὰ τὸ πάχος μὲ τὸ δεξιό. Ἔπειτα ἀπὸ τρεῖς μῆνες ὅλος ὁ κόσμος ἐθαύμαζε τὸ ἐβένινο καὶ παχύτατο μουστάκι τοῦ Σχολάρχου ὁ ὁποῖος καὶ ἔσπευσε νὰ γνωστοποιήσῃ τὸ πρᾶγμα εἰς ὅλους τοὺς ἐν Ἀθήναις προφέσορας ποὺ συνεβουλεύθη, καὶ νὰ τοὺς βεβαιώσῃ, ὅτι ἐπέπρωτο νὰ θεραπευθῇ ἀπὸ μιὰ γυναῖκα ποὺ οὔτε δίπλωμα Πανεπιστημίων εἶχε, οὔτε ἐργαλεῖα, οὔτε κανένα ὄνομα, παρὰ μίαν ἐμπειρικὴν παράδοσιν.

Ἡ ἀναβίωσις τοῦ σχολαρχιακοῦ ἐκείνου μύστακος ἐσχολιάσθη ἀρκετά, καὶ οἱ ἴδιοι οἱ γιατροὶ ἐρωτώμενοι γιὰ τὸ θαῦμα. ἀπήντων ὅτι ἡ Φύσις κρύβει πολλὰ ἀκόμη μυστικὰ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους! Ἕνας δὲ μαθητὴς τοῦ Σχολάρχου γνωρίζων τὴν κουλο-Σταμάτα, τὴν παρεκάλεσε νὰ νὰ τοῦ δώσῃ ἕνα μπουκάλι φάρμακο γιὰ τὰ μαλλιὰ τῆς ἀδελφῆς του ποὺ τῆς ἔπεφταν. Τὸ φάρμακο ἐδόθη, καὶ τὰ μαλλιὰ τῆς ἀδελφῆς ἐσώθησαν καὶ ἐπλουτίσθησαν κατὰ τρόπον ποὺ προκάλεσε τὸν φθόνον τῶν φλενάδων της.

Καὶ τώρα θὰ ἐρωτήσῃ κανεὶς τί ἀπέγεινε ἡ κουλο-Σταμάτα καὶ τὸ θαυματουργὸ φάρμακό της; Ἡ γυναῖκα αὐτὴ ἀπέθανε πρὸ ὀλίγων ἐτῶν εἰς βαθὺ γῆρας χωρὶς νὰ θελήσῃ ν' ἀποκαλύψῃ εἰς κανέναν τὸ βότανό της. Ἐκεῖνο μονάχα πού, ἐγὼ τουλάχιστον, γνωρίζω ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν μακαρίτισσα εἶνε, ὅτι τὸ βότανο αὐτὸ φύεται μόνον εἰς τὴν περιφέρεια Ὀχέλων τῆς νήσου μας καὶ κοντὰ εἰς τὴ θάλασσα. Ἂν κανεὶς γνωρίζῃ τὸ βότανο αὐτὸ θὰ ἐγίνετο σωστὸς εὐεργέτης τῆς ἀνθρωπότητος ἂν τὸ ἀπεκάλυπτε.

ΤΩΒΙΑΣ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΤΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ

Ὁμόφωνος ὑπῆρξεν ἡ γνώμη καὶ τῶν ρητόρων τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, καὶ τοῦ Τύπου, καὶ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου διὰ τὸν περιορισμὸν τῶν κλασσικῶν Γυμνασίων καὶ τὴν ἵδρυσιν ἐπαγγελματικῶν σχολῶν. Σχετικῶς μὲ τὴν συζήτησιν περὶ Γυμνασίων μία ἐκ τῶν ἐγκριτοτέρων ἡμερησίων Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων τὰ «Ἀθηναϊκὰ Νέα» γράφει τὰ ἑξῆς τὰ ὁποῖα πληρέστατα ἀνταποκρίνονται πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὰς ἀντιλήψεις τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

«Ὁ πληθωρισμὸς τῶν κλασσικῶν Γυμνασίων, παρατηρεῖ ἡ ἔγκριτος ἐφημερίς, εἶνε ἡ κυριωτέρα αἰτία ἔνεκα τῆς ὁποίας πυκνοῦνται ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος αἱ φάλαγγες μιᾶς νεολαίας, ἡμιμαθοῦς ἄνευ ἐπαρκοῦς πρὸς τὸν πρακτικὸν διοπορισμὸν τῶν βίου, ἀπορριζωμένης ἀπὸ τοὺς ἀγροὺς καὶ τὰ παραγωγικὰ ἐπαγγέλματα, τεινούσης εἰς τὴν θεωρίαν καὶ τὸν παρασιτισμόν, εὐαλώτου δὲ εἰς ὅλα τὰ ἀντικοινωνικὰ κηρύγματα τοῦ συρμοῦ. Ἀνεξαρτήτως τῆς ἀπόψεως τῆς οἰκονομίας, ἡ ἐλάττωσις τῶν γυμνασίων εἰς τὸ αὐθεντικὸν ἀπαραίτητον ὅριον, συνδυαζομένη μὲ τὴν ἵδρυσιν ἀριθμοῦ τινος ἐπαγγελματικῶν σχολῶν, θὰ ἀπετέλει οὐδιῶδη ὑπηρεσίαν διὰ τὴν κοινωνικὴν σύνθεσιν καὶ τὴν πνευματικὴν κατάστασιν τοῦ τόπου».

Τὰς ἰδίας αὐτὰς ἀντιλήψεις, ὅπως γνωρίζουν οἱ συμπολῖται μας, διακηρύσσομεν ἀπὸ μακροῦ χρόνου καὶ ἡμεῖς ἀπὸ τῶν στηλῶν μας. Σήμερον δὲ ἀποδεικνύεται παδιφανέστατα ὅτι πράγματι οὐδόλως ἀνταπεκρίθη τὸ κλασσικὸν μας Γυμνάσιον πρὸς τὰ συμφέροντα τῶν τέκνων τοῦ Κυθηραϊκοῦ λαοῦ.

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Τὸ διάγγελμα ἐναντίον τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς τοῦ Μητροπολίτου Κιτίου πρὸς τὸν Κυπριακὸν λαόν, δικαίαν ἐσκόρπισε ὑπερηφάνειαν καθ' ἅπαν τὸ Ἑλληνικόν. Σπανίως πράγματι ἱεράρχης εὗρε τόσον φλογώδεις λέξεις διὰ νὰ ἐκφράσῃ τοὺς κοινοὺς πόθους μιᾶς νήσου δούλης, καὶ νὰ χαρακτηρίσῃ τὴν τυραννικὴν καταπίεσιν ἑνὸς ἀόπλου λαοῦ.

Βεβαίως ἡ ὑλικὴ βία τὴν ὁποίαν ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις θὰ χρησιμοποιήσῃ διὰ νὰ καταπνίξῃ τὴν ἐξέγερσιν τῶν νησιωτῶν θὰ ἔχῃ τ' ἀποτελέσματά της, ἀλλ' ἡ φωνὴ τῆς Ἐλευθερίας ἡ ὁποία διὰ τοῦ ἱεραρχικοῦ στόματος διετύπωσε μετὰ τόσης; ὑπεροχου ἀληθῶς καὶ συγκινούσης τόλμης τὰ στοιχειωδέστερα δικαιώματα τῶν ἀνθρωπίνων ἰδανικῶν, δὲν εἶνε δυνατὸν παρὰ νὰ ἔχῃ ἀποτελέσματα ἀσφαλέστερα τῆς Ἀγγλικῆς βίας.

Κανεὶς λαὸς ἀποκτήσας βαθεῖαν καὶ ἐδραίαν τὴν συνείδησιν τῆς ἐλευθερίας του δὲν ἔμεινε δοῦλος. Καὶ ἡ Κύπρος, ἡ ἀγνή καὶ ἑλληνικωτάτη αὐτὴ γωνία τῆς Γῆς, ἀργὰ ἢ γοήγορα θὰ ἑνωθῇ μετὰ τῆς μητρός της Ἑλλάδος ὅπως; ἠνώθησαν μετ' αὐτῆς καὶ αἱ ἑπτὰ ἄλλαι θυγατέρες της.

Ο "ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΣ ΚΗΡΥΞ,,

Ὀλίγον πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ φύλλου μας εἴδομεν καὶ τὸ νέον κυθηραϊκὸν περιοδικὸν ὁ «Κυθηραϊκὸς Κῆρυξ» τοῦ ὁποίου ἡ ἐμφάνισις εἶνε ἀρκετὰ εὐπρόσωπος. Δυστυχῶς δὲν διαθέτομεν ἐπαρκῆ χρόνον ὅπως σχολιάσωμεν τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ, καὶ διὰ τοῦτο περιοριζόμεθα εἰς ὅσα μᾶς ἐνδιαφέρουν.

Εἴμεθα ὑποχρεωμένοι, χάριν τῶν ἀναγνωστῶν μας νὰ δηλώσωμεν εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ περιοδικοῦ αὐτοῦ, ὄχι διότι εἶνε δυνατὸν νὰ ζηλιωθῶμεν ἀπὸ τὸ περιοδικὸν τοῦτο οὔτε καὶ διότι τρέφομεν κανέναν πρὸς αὐτὸ φθόνον, εἴμεθα λέγομεν ὑποχρεωμένοι νὰ δηλώσωμεν εἰλικρινῶς καὶ ἀπερίφραστως εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, ὅτι ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον τὸ περιοδικὸν αὐτὸ ἐνεφανίσθη εἰς τοὺς συμπολίτας μας δὲν ἦτο ὁ ἀναμενόμενος.

Καὶ ἐξηγούμεθα· Τὸ περιοδικὸν αὐτὸ ἐνῷ εἰς τὰς προγραμματικάς του δηλώσεις ἐκθέτει τοὺς λόγους τοὺς προκαλέσαντας τὴν ἔκδοσίν του, καὶ ἰσχυρίζεται ὅτι οὐδὲν ἀπώτερον σκοπὸν ὁπὰ τὸν ἐκδότην του ὑποκρύπτει οὐδὲ εἰς τὴν αὔξησιν τῶν κυκλοφορούντων κυθηραϊκῶν ἐντύπων, ἀλλ' ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμπολιτῶν μας κλπ., ἀποφεύγον πᾶσαν προστριβὴν πρὸς τὰ ἐν κυκλοφορίᾳ Κυθηραϊκὰ ἔντυπα, ξένον δὲ τελείως καὶ πρὸς τὰς τοπικιστικὰς ἀντιλήψεις, ἐν τούτοις ἐν τέλει τῶν δηλώσεών του καθορίζει ὅτι, ἡ τιμὴ τῆς ἐκδόσεως ἀνήκει εἰς τὸν ἐκδότην ὅστις ἔσχε τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἐκδόσεως τοῦ περιοδικοῦ «πρὸς κατάπαυσιν μιᾶς καταστάσεως ἥκιστα ἐξυπηρετούσης τὰ Κυθηραϊκὰ συμφέροντα!»

Μὲ ἄλλους δηλαδὴ λόγους ὑποστηρίζει τὸ νέον αὐτὸ περιοδικὸν ὅτι «ὑφίσταται μία κατάστασις ἥκιστα ἐξυπηρετοῦσα τὰ κυθηραϊκὰ συμφέροντα» τὴν ὁποίαν κατάστασιν ἀνέλαβεν αὐτὸ διὰ τῆς ἐμφανίσεώς του νὰ διορθώσῃ! Ποία ὅμως εἶνε ἡ κατάστασις δὲν μᾶς τὴν λέγει. Μᾶς τὴν ἀποκαλύπτει ὅμως ὁ συμπολίτης προϊστάμενός του δικηγόρος κ. Διον. Πετρόχειλος εἰς ἕνα, ἐν τῷ ἰδίῳ περιοδικῷ, ἄρθρον του ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ τύπος καὶ ἡ ἀποστολή του».

ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ "ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ,,

Ὁ κύριος λοιπὸν Πετρόχειλος εἰς τὸ περὶ ἀποστολῆς τοῦ τύπου ἄρθρον του, προσπαθῶν νὰ μᾶς δώσῃ μίαν ἐντύπωσιν τῆς σημασίας τοῦ τύπου, ἀσχολεῖται καὶ μὲ τὰ κυθηραϊκὰ ἔντυπα τῶν ὁποίων ἀναγνωρίζει μέν ὅτι «ἡ χρησιμότης ὑπῆρξεν ἀναμφισβήτητος»—μεγάλη ἡ καλωσύνη του—ἀλλ' ὅτι «ἐξ οὐχὶ ὀρθοῦ ἴσως ὑπολογισμοῦ ἢ ἐσφαλμένων ἀντιλήψεων ἢ εἰσηγήσεων ἀλλὰ καὶ ἐπαγγελματικοῦ ἀνταγωνισμοῦ ἐδημιούργησαν τὰ ἔντυπα αὐτὰ δυσάρεστον καὶ ἐπιβλαβῆ διὰ τὰ Κυθηραϊκὰ συμφέροντα ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ ἴδια ταῦτα κατάστασιν!»

Καὶ διὰ νὰ κατισχύσῃ τὸ ἄρθρον του ἐντυπωσικώτερον, ὁμιλεῖ περὶ «διαιρέσεως τῶν συμπολιτῶν ἥτις θὰ ἐπακολουθήσῃ» καὶ περὶ «πλήρους ἀδιαφορίας τῶν ἐν τῇ ξένῃ Κυθηρίων διὰ πᾶν τὸ κυθηραϊκόν». Διὰ ν' ἀποδείξῃ δὲ τοὺς ἰσχυρισμούς του ἀνατρέχει εἰς τὸ πρόσφατον παρελθόν, καὶ λέγει ὅτι: «Ἡ κατασκευὴ τῆς ὁδοῦ Διακοφτίου ἐσταμάτησεν, ὡς καὶ τοῦ Γυμνασιακοῦ μεγάρου ἡ ἀποπεράτωσις, καθ' ὅσον οἱ συμπολῖται μας ἐβαρύνθησαν τὴν τακτικὴν τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ ἑνὸς καὶ τῆς καταπολεμήσεως τοῦ ἑτέρου τὴν θίγουσαν τὰ ὅρια τῆς ἐξοντώσεως τῶν τοιούτων ἔργων»!

ΤΟΣΩ ΤΟ ΧΕΙΡΟΤΕΡΟΝ

*Λυπούμεθα εἰλικρινέστατα διότι τόσον ὁ κ. Καψάνης ὅσον καὶ ὁ κ. Πετρόχειλος ἐπίστευσαν ὅτι μὲ τὸν μισοκατκόμισιον αὐτὸν καὶ ἥκιστα εἰλικρινῆ τρόπον τῆς ἐμφανίσεώς των θὰ ἔπειθον τοὺς συμπολίτας των ὅτι τὸ περιοδικόν των θὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ κυθηραϊκὰ συμφέροντα. Δὲν εἶνε ἐξυπηρέτησις αὐτὴ νὰ ἰσχυρίζεται ὁ κ. Καψάνης ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ μὲ ὕφος δέκα Κατώνων ὅτι «θ' ἀποφύγῃ πᾶσαν προστριβὴν πρὸς τὰ ἐν κυκλοφορίᾳ κυθηραϊκὰ ἔντυπα», καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ νὰ τὰ ὑβρίζῃ—καὶ ὁμιλοῦμεν διὰ λογαριασμόν μας—«ὅτι ἐδημιούργησαν μίαν καιάστασιν ἥκ

ντεμπουτάρει εἰς τὴ δημοσιογραφία μὲ ἕνα ἐμβριθὲς ἄρθρο του περὶ ταιριγώτικου «Τοπικισμοῦ», καὶ ἀφοῦ ἐξηγεῖ τί εἶνε τοπικισμός, ποὺ ὀφείλεται, καὶ τί σημαίνουν αἱ λέξεις «Ποπολᾶνος» καὶ «Ματολάφτης», ὁμιλεῖ περὶ οἰκονομικῆς ἀνεξαρτησίας τῶν χωρικῶν, γιὰ νὰ καταλήξη νὰ μᾶς βεβαιώση ὅτι «ὡς σήμερα λείπει ἀπ' τὸ Τσιρίγο ἡ λεγομένη προέχουσα τάξις. Στὴ Χώρα—λέγει—ἂν ὑπάρχουν λίγοι ἄνθρωποι ὀρθοί, βασιλεύει ἀτομικισμὸς ποὺ δὲν τοὺς ἀφήνει νὰ σκεφθοῦν παρὰ μόνον τὸ ἀτομικό τους. Γι' αὐτὸ βλέπουμε καὶ τὸν ξεπεσμὸν αὐτὸν τῆς Χώρας».

Ὡραῖος ἀλήθεια εἶνε ὁ χαρακτηρισμὸς αὐτὸς τῆς Χώρας ἀλλὰ δὲν εἶνε καὶ πολὺ ἀκριβής. Διότι ἕνας τόπος ποὺ ἔχει ἀνθρώπους «ὀρθίους» ἔστω καὶ ὀλίγους καὶ ἀτομικιστὰς ἀκόμη, δὲν πέφτει εὔκολα. Πέφτει, ὅταν οἱ ἄνθρωποι τοῦ τόπου αὐτοῦ «δὲν βλέπουν» ἢ δὲν θέλουν νὰ βλέπουν εἴτε ἀπὸ μῖσος, εἴτε ἀπὸ φθόνον, εἴτε ἀπὸ πεῖσμα, εἴτε ἀπὸ ἄλλα ἐλαττώματα. Καὶ εἶνε βέβαιον ὅτι ἡ Χώρα ἔζη εἰς τὴν τυφλότητα, ἀδιάφορον ἑκουσίαν ἢ ἀκουσίαν. Διότι ὅταν ἡ Ἑλλὰς ἐμεγαλούργει αὐτὴ ἦτο κολημένη εἰς τὰ εἴδωλα τοῦ ὕπνου της. Διότι ὅταν ὁ λαὸς τῆς νήσου μας, ὁ χωρικὸς λαός, ἀγνότερος, τιμιώτερος, βαθύτερος, ἠθικώτερος, εὐγενέστερος καὶ πρὸ παντὸς διορατικώτερος ἀπὸ τοὺς χωραΐτες ἐστράφη ἀποφασιστικῶς πρὸς τὴν πολιτικὴν τοῦ μεγαλουργοῦ Κυβερνήτου, ἡ Χώρα τυφλωμένη ἐκ τοῦ μίσους ἔκαιε τὸ ὁμοίωμα τοῦ ἐνδόξου Κυβερνήτου καὶ τὸ ἐκήδευε μὲ τοὺς ὁμόφρονας παπάδες της! Διότι ὅταν ἀπὸ παντοῦ τῆς Ἑλλάδος ἔπνεεν ὁ ἄνεμος τῆς Ἀνορθώσεως, ἡ περίφημος αὐτὴ πρωτεύουσα τῆς νήσου μας διέφθειρε διὰ τῶν πολιτικῶν της τὸν Κυθήριον πολίτην, τοῦ διέφθειρε τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας του, καὶ τοῦ ἐκλόνιζε τὴν ἐμπιστοσύνην του πρὸς τὸ Κράτος. Τί καλὸν συνεπῶς εἶδεν ὁ Κυθήριος πολίτης ἀπὸ τοὺς «ὀλίγους ὀρθίους ἀνθρώπους» τῆς Χώρας; Ἐδούλευε ἀδιαμαρτυρήτως ὑπὸ τὸν ζυγόν των ἐπὶ μακρὰ ἔτη, καὶ ὅταν ἀπέκτησε συνείδησιν τῶν δικαιωμάτων του καὶ ἐζήτησε ν' ἀποκατασταθῆ διοικητικῶς, καὶ νὰ ἡσυχάση ἀπὸ τὰ ἀνεκδιήγητα διοικητικά του βάσανα, αὐτοὶ πάλιν οἱ «ὀλίγοι ὀρθοι χωραΐτες» ὑψωσαν τὸ ἀνάστημά των καὶ τὸν ὕβρισαν, τὸν συκοφάντησαν, καὶ ἠγωνίσθησαν μὲ ὅλα τὰ μέσα νὰ τὸν κρατήσουν εἰς τὴν προτέτεβη δουλεία τον. Αὐτὴ λοιπὸν ἡ στραβομάρα ἔφερε τὸν ξεπεσμὸ τῆς Χώρας.

ΝΕΟΛΑΙΑ ΚΑΙ ΓΕΡΟΛΑΙΑ

Ὁ ἴδιος νεαρὸς Θεμιστοπόλος συνεχίζων τὸ ἄρθρον του, ἰσχυρίζεται ὅτι «τὸ Τσιρίγο θὰ σωθῆ ἀπὸ τοὺς νέους. Ἐπειδὴ καὶ οἱ προύχοντες τῶν χωρίων γίνονται πρόξενοι κακοῦ μᾶλλον παρὰ καλοῦ διότι εἶνε νεόπλουτοι καὶ ἀμόρφωτοι κατὰ τὸ πλεῖστον, καὶ δὲν εἶνε ἄξιοι νὰ σταθοῦν πάνω ἀπὸ τὰ πάθη τους. Τώρα ὅμως—λέγει—ἤρχισε νὰ σχηματίζεται ἡ προέχουσα τάξις τοῦ Τσιρίγου. Θὰ τὴν ἀποτελέσουν οἱ μορφωμένοι νέοι μας. Οἱ νέοι ποὺ θἄρθουν νὰ ζήσουν καὶ νὰ δράσουν στὸ νησί μας. Αὐτοὶ θὰ καθαρίσουν τὴν κοινωνία μας ἀπὸ κάθε σάπιο καὶ πρότυχο!»

Εἶνε φυσικὸν ἐκεῖνος ποὺ θὰ διαβάση αὐτά, νὰ πιστεύη ὅτι καὶ ὁ νέος ποὺ τὰ γράφει θὰ μείνη εἰς τὸ Τσιρίγο διὰ παντὸς διὰ νὰ σχηματίση τὴν προέχουσα τάξι. Περὶ τούτου ὅμως, ἡμεῖς τοὐλάχιστον, ἀμφιβάλλομεν. Διότι ἐκεῖνος ὁ νέος ὁ ὁποῖος θ' ἀποφασίση νὰ μείνη διὰ παντὸς εἰς τὸ Τσιρίγο, πρέπει νὰ ἔχη μεγάλην δόσιν αὐταπαρνήσεως. Καὶ στὴ σημερινὴ ἐποχὴ τέτοιοι νέοι δυσκολότατα βρίσκονται. Ἔπειτα τί θὰ μείνη νὰ κάμη εἰς ἕνα τόπον ὁ ὁποῖος καθ' ἑκάστην μαραίνεται; Τὸ Τσιρίγο πρὸ ὀλίγων ἐτῶν εἶχε δώδεκα χιλιάδες κατοίκους καὶ σήμερα ἔχει ἐννέα μόλις. Ἡ γῆ του ἀπὸ ἀπόψεως παραγωγῆς ἐξεπλύθη σχεδόν. Μία ὀκὰ κορπὸς κοστίζει εἰς τὸν παραγωγὸν εἴκοσι τέσσαρας δραχμάς! Τὰ σχολεῖα του διαρκῶς καὶ συγχωνεύονται ἐλλείψει μαθητῶν. Ἡ Μητρόπολίς του συγχωνεύεται κι' αὐτὴ μὲ ἄλλην. Διὰ τὸ Γυμνάσιόν του, ποὺ τόσο ὡς τώρα θόρυβο ἔκαμε, ἔγεινε πρότασις εἰς τὸ Ἐκπαιδευτικὸ Συμβούλιο νὰ ὑποβιβασθῆ εἰς κατώτερον ἐμπορικὸν σχολεῖον. Τὸ Ἡμιγυμνάσιον Ποταμοῦ δὲν ἀριθμεῖ πέραν τῆς δωδεκάδος μαθητάς. Τὰ τρία του Συμβολαιογραφεῖα ἔγειναν δύο. Ἡ οἰκονομικὴ κρίσις τοῦ ἐξωτερικοῦ ἔκαμε ὅλους τοὺς νέους νὰ χάσουν τὴν ἐλπίδα τῆς ἐπιστροφῆς. Οἱ ὀλίγοι, οἱ ἐλάχιστοι μορφωμένοι νέοι ποὺ μένουν εἰς τὸ Τσιρίγο, καὶ τέτοιοι βέβαια δὲν ἠμποροῦν νὰ ἐννοηθοῦν ἄλλοι ἀπὸ τοὺς ἀποφοίτους τοῦ Γυμνασίου μας, δὲν βλέπουν τὴν ὥρα πότε νὰ βροῦν ἐργασίαν ἔξω τῆς νήσου καὶ νὰ φύγουν διότι ἐν Κυθήροις παραμένοντες ἢ τὸν ἀγωγιάτη θὰ κάνουν, ἢ θὰ κόβουν ξύλα εἰς τὰ χωράφια τοῦ πατέρα των, ἢ θὰ κουβαλοῦν ἐλληές, ἢ ἐλλείψει ἄλλης ἀπασχολήσεως θὰ συζητοῦν εἰς τὰ καφενεῖα περὶ Μπολσεβίκων.

Ὅσα συνεπῶς γράφει ὁ νεαρὸς Θεμιστοπόλος πῶς θὰ ἐπιτύχη μὲ τοὺς νέους εἰς τὴν πατρίδα του, εἶνε ὄνειρα νεανικῆς φαντασίας. Τὸ Τσιρίγο, ὁ ὀλίγος δηλαδὴ κόσμος ποὺ ζῆ ἀκόμη ἐπάνω του, ἐφ' ὅσον εἶνε σκορπισμένος εἰς ἑξήντα μικροχωρία καὶ συνοικισμούς, κανέναν νέον, ἀλλ' οὔτε καὶ νέαν, δὲν θὰ ἠμπορέση νὰ συγκρατήση. Καὶ ἔτσι θὰ ζῆ μονάχα μὲ τὴ Γερολαία του καὶ τὰς σκέψεις τῶν θεωμένων μακρόθεν μὲ τὸν νεανικὸν ἐνθουσιασμόν των τὰ τσιριγώτικα πράγματα.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΚΑΙ ΥΠΟΒΙΒΑΣΜΟΣ

Διὰ τὴν ὀγδόην λήξαντος μηνὸς εἶχον κληθῆ ἀπὸ τὸν Γυμνασιάρχην Κυθήρων «Πλούσιοι καὶ πένητες, ἐγκρατεῖς καὶ ῥάθυμοι, νηστεύσαντες καὶ μὴ νηστεύσαντες, ν' ἀνατείνουν τὰς ψυχάς των καὶ νὰ παρασκευασθοῦν διὰ τὸν πανηγυρισμὸν τῆς μεγάλης ἡμέρας» διὰ τὸν ἐγκαινιασμὸν δηλαδὴ τοῦ γυμνασίου του. Τώρα μανθάνομεν ὅτι κατόπιν νεωτέρας σκέψεως παρεκλήθη ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας νὰ τιμήση τὰς ἑορτὰς τῶν ἐγκαινίων διὰ τῆς παρουσίας του, ὁρίζων αὐτὸς τὴν ἡμέραν τοῦ πανηγυρισμοῦ του». Ἕως τότε συνεπῶς ἂς κρατήσουν τὴν ὄρεξίν των πάντες οἱ νηστεύσαντες καὶ μὴ νηστεύσαντες.

Ἐν τῷ μεταξὺ σπουδαία εἴδησις διὰ τὸ Γυμνάσιον ἀναγγέλεται. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκ μελῶν τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ἡ ἐπιφορτισθεῖσα μὲ τὴν μελέτην τῆς καταργήσεως καὶ μετατροπῆς γυμνασίων τινῶν, προέτεινε, μεταξὺ τῶν ἄλλων, καὶ τὴν «μετατροπὴν τοῦ Γυμνασίου Κυθήρων εἰς κατώτερον ἐμπορικόν».

Δὲν μᾶς ἐκπλήσσει ἡ εἴδησις αὐτή. Τὴν τύχην τοῦ Γυμνασίου Κυθήρων τὴν προεβλέψαμεν ἡμεῖς ἀπὸ ἑπταετίας ὅπως ἄριστα τὸ γνωρίζουν ὅλοι οἱ Κυθήριοι. Πρέπει ἐν τούτοις νὰ χαίρεται κανεὶς διότι ἔστω καὶ ἀργὰ ἐξύπνησε καὶ τὸ Κράτος μας διὰ νὰ σκεφθῆ περὶ τοῦ μέλλοντος τῶν παιδιῶν τοῦ κυθηραϊκοῦ λαοῦ.

ΕΠΙΤΑΚΤΙΚΗ ΑΝΑΓΚΗ ΟΠΩΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΟΜΕΝ ΣΧΟΛΙΚΟΥΣ ΚΗΠΟΥΣ

Παρὰ τοῦ συμπολίτου μας δημοδιδασκάλου ἐν Κυκλάδες κ. Παν. Κασιμάτη ἐλάβομεν τὸ κατωτέρω ἄρθρον τὸ ὁποῖον εὐχαρίστως δημοσιεύομεν.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἕνα ἀπὸ τὰ πρῶτα σημάδια προόδου καὶ πολιτισμοῦ ἑνὸς τόπου εἶνε ἡ κατασκευὴ δρόμων.

Κάθε ἐκδήλωσις ὅμως προόδου δέν πρέπει νὰ εἶναι μονομερής.

Εἶναι καιρὸς νὰ στρέψωμε τὴν προσοχή μας οἱ Κυθήριοι καὶ πρὸς ἄλλα σημεῖα.

Καὶ ἐκ τῶν ἄλλων τούτων νὰ προσελκύση περισσότερον αὐτὴν ἡ ἵδρυσις σχολικῶν κήπων καὶ ἐργαστηρίων.

Οἱ σχολικοὶ κῆποι εἶναι ἀπαραίτητοι δι' ὅλα τὰ σχολεῖα, περισσότερο ὅμως γιὰ τὰ κατώτερα τὰ λεγόμενα Δημοτικά.

Μέσα στοὺς σχολικοὺς κήπους τὰ παιδιὰ διδάσκονται ἀποτελεσματικώτερα, πρακτικὰ καὶ πειραματικὰ ὅλα τὰ φυσικὰ μαθήματα. Ἀσχολοῦνται ἀκόμη στὴν καλλιέργειαν τῶν κήπων τούτων καὶ μὲ τὴν ἐργασία τους αὐτὴ δυναμώνουν τὸ σῶμα τους καὶ ἀνακουφίζονται πνευματικῶς.

Τὸ κάθε δημοτικὸ σχολεῖο πρέπει νὰ ἔχη σχολ. κῆπο μὲ ἔκταση τὸ ὀλιγώτερο 10 τ.μ. κατὰ μαθητήν.

Ὁ σχολ. κῆπος πρέπει νὰ εὑρίσκεται πλησίον τοῦ διδακτηρίου, νὰ εἶναι συνέχεια ἂν εἶναι τοῦτο δυνατὸν τῆς αὐλῆς του, διὰ νὰ μποροῦν οἱ μαθηταὶ νὰ βρίσκωνται μέσα σαὐτὸν καθ' ὅλα τὰ διαλείμματα. Ἀλλὰ καὶ πλησίον δημοσίου δρόμου νὰ εἶναι, διὰ νὰ παρακολουθοῦν οἱ διαβάτες τὶς ἐφαρμοζόμενες καλλιέργειες, ἢ μᾶλλον τὰ πειράματα χρησιμοποιήσεως ἀζώτου, καλίου καὶ ὑπερφωσφορικοῦ, κεχωρισμένως.

Τὴ διαίρεση τοῦ σχολικοῦ κήπου ὁ κάθε διευθυντὴς τοῦ σχολείου θὰ ἐνεργήση ἀναλόγως τοῦ σχήματος, τῆς θέσεως καὶ τῶν κλιματολογικῶν ὅρων τοῦ τόπου.

Ἐν τούτοις, ἀποβλέποντες εἰς τοὺς κοινοτικοὺς κ.κ. προέδρους καὶ συμβούλους οἱ ὁποῖοι ἀσφαλῶς θὰ ἐκλήθησαν ἀπὸ τὸν κ. Νομάρχην νὰ συνδράμουν εἰς τὴν ἵδρυσιν αὐτῶν, δίδομεν μιὰ σύντομον εἰκόνα διαιρέσεως σχολ. κήπου, διὰ νὰ καταδειχθῆ περισσότερον ἡ ἀξία του.

Πρὸς τοῦτο παίρνομε ὡς παράδειγμα ἕνα σχολικὸν κῆπον ὁ ὁποῖος ἔχει τετραγωνικὸν σχῆμα καὶ κεῖται ὀπισθεν διδακτηρίου τὸ ὁποῖον βλέπει πρὸς τὴ Νοτιά.

Ὁ κῆπος οὗτος πρέπει νὰ διαιρεθῆ ὡς ἑξῆς.

1ον Στὴ μέση νὰ σχηματισθῆ μὲ κλη-ματαριὲς κ.λ.π. ἕνα πολύγωνο κιόσκι (πράσινη αἴθουσα) μὲ ἀνάλογα στὰ παιδιὰ καθίσματα.

2ον στὴ δορεινὴ πλευρὰ νὰ φυτευθοῦν μὲ τὴ σειρὰ πρὸς τὰ μέσα δένδρα μεγάλα, μικρότερα, θάμνοι.

3ον Μεταξὺ τῶν θάμνων νὰ σχηματισθῆ ἕνας τεχνητὸς βράχος, χρήσιμος γιὰ τὴν καλλιέργεια μερικῶν μικρῶν φυτῶν καὶ ζωϋφίων.

4ον Δεξιά, κοντὰ σὲ φυλλορροοῦντα δένδρα νὰ ἐγκατασταθῆ μελισσοκομεῖον 3—5 κυψέλες.

5ον Ἀριστερά, ὀρνιθῶνας μὲ 1 κόκορα καὶ 10—20 κότες καὶ σταῦλος μὲ 2—3 γιδοπρόβατα.

6ον Ἕνα μικρὸ δωμάτιον τὸ ὁποῖον νὰ χρησιμεύση ὡς ἐργαλειοθήκη.

7ον Ἔμπροσθεν τοῦ βράχου νὰ κατασκευασθῆ στέρνα (συντριβάνι) μέσα στὴν ὁποία θὰ καλλιεργοῦνται δι' ἀζόλης ὑδρόβια φυτά.

8ον) Ὁ ἀριστερὰ τῆς πράσινης αἴθουσας χῶρος νὰ διαιρεθῆ διὰ σταυρωτοῦ δρόμου, ἀρκετοῦ πλάτους ὥστε νὰ παρατάσσωνται οἱ μαθηταὶ κατὰ τὴν ὥραν τῆς διδασκαλίας σὲ τέσσερα μέρη κι' αὐτὰ μέ χωρίσματα σάλλα μικρότερα. Μέσα σαὐτὰ θὰ καλλιεργοῦνται ὑπὸ τῶν μαθητῶν μοιρασμένων σὲ ὁμάδες δημητριακά. Ἐξῶ κυρίως θὰ γίνωνται καὶ τὰ πειράματα διὰ συνδυασμοῦ διαφόρων λιπασμάτων, καύσεως καὶ χλωρᾶς λιπάνσεως.

9ον Ὁμοίως ὁ δεξιὰ χῶρος, ὁ ὁποῖος θὰ χρησιμοποιῆται γιὰ δενδροκομία, ἀνθοκομία, γιὰ λαχανικά, βότανα καὶ ξένα φυτά.

Οἱ ὁμάδες ἢ οἱ τάξεις τῶν μαθητῶν ἐκ περιτροπῆς θὰ ἀσχολοῦνται στὰ διάφορα εἴδη καλλιεργείας.

10ον Ὁ χῶρος ὁ ἔμπροσθεν τῆς πρασίνης αἴθουσας θὰ ἐπικουρῆ τὶς δύο ἀνωτέρω καλλιέργειες.

Καὶ τὰ σχολικὰ ἐργαστήρια εἶναι ἀπαραίτητα στὸ σημερινὸ σχολειό. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν αἴθουσα ἢ τὶς αἴθουσες παραδόσεως, τὸ σχολεῖο χρειάζεται δύο ἢ περισσότερα μικρότερα δωμάτια μέσα στὰ ὁποῖα οἱ μαθηταὶ θ' ἀποθηκεύουν ἄμμο, πηλό, σανίδια, χόρτο, σύρματα, χαρτόνια κλπ. κι' ἀπάνω σὲ μεγάλα τραπέζια θ' ἀσχολοῦνται σὲ χειροτεχνία, χαρτογραφία, κατασκευὴ γεωμετρικῶν σχημάτων κλπ.

Κι' οἱ δύο αὐτὲς ἐλλείψεις δὲν εἶναι δύσκολο νὰ συμπληρωθοῦν ἐνῷ εἶναι ἀπαραίτητες.

Δὲ θεωρεῖται πειὰ συγχρονισμένο σχολειὸ ἐκεῖνο μὲ τὸ γνωστὸ ὑπόστεγο καὶ τοὺς ἀπαίσιους μανδρότοιχους. Εἶναι μπουτρούμι! εἶναι μεσαιωνικὴ φυλακή.

Τὰ Κοινοτικὰ Συμβούλια νομίζομεν ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπιληφθοῦν τὸ ταχύτερον τῆς συμπληρώσεως τῶν ἐλλείψεων τούτων, κάμνοντα ἀρχὴν ἀπὸ τῶν σχολ. κήπων, τῶν ὁποίων ἡ ἀνάγκη εἶναι ἐπιτακτικωτέρα.

Δὲ χρειάζονται πολλὰ πράγματα.

Νὰ τοιχογυριστῆ μισὴ ζευγαριὰ ἔκταση, νὰ ἐπιχωματωθῆ ὅπου τὸ ἔδαφος εἶναι πετρῶδες καὶ ν' ἀνειχθῆ ὅπου δὲν ὑπάρχει, ἕνα πηγάδι ἢ μία στέρνα. Τὴ λοιπὴ ἐργασία θὰ τὴν κάμουν τὰ παιδιά.

Αὐτὰ γίνονται σὲ χωριὰ ἄλλων ἐπαρχιῶν ψυχότερα ἀπὸ τὰ δικά μας.

Δὲν εἶναι ὀρθὸν ἐμεῖς στὰ Κύθηρα νὰ καθυστερούμε στὸ σημεῖον τοῦτο.

Π. Κ.

Γ. Γ. Δὲν ἀνεφέραμεν τὶς σχολ. ἐπιτροπὲς διότι ἀπὸ τὸν ὀργανισμὸν αὐτὸν ὁ ὁποῖος στερεῖται τοῦ σπουδαίου ὅπλου τῆς ἐπιβολῆς ἀμέσων ἐράνων καὶ προσωπικῆς ἐργασίας ὀλίγα ἐπιτυγχάνονται.

Ὁ ἴδιος

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ «Σωτῆρος Χριστοῦ» τῶν Ἀρωνιαδίκων ἐκφράζει καὶ δημοσίως τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας τῆς πρὸς τὸν ἐφοπλιστὴν συμπολίτην κ. Γεώργ. Κατράκην διὰ τὴν δωρεὰν μεταφορὰν διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου του «Νικόλαος Κ» ἐκ Πειραιῶς εἰς Ἁγίαν Πελαγίαν τῆς νήσου μας τῶν μαρμαρίνων παραθύρων τοῦ ὡς ἄνω ἱεροῦ ναοῦ. Τοιοῦτοι εὐγενεῖς δωρηταὶ τιμοῦν πραγματικῶς τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα μας.

Ἐν Ἀρωνιαδίκοις τῇ 28 Ὀκτωβ. 1931

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἀναστάσιος Ἀρώνης, Γεώργιος Καμάτης, Νικόλαος Γαλάνης, Δημήτριος Γ. Παπαδόπουλος καὶ Γ.Θ. Παπαδόπουλος.

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΓΑΜΟΙ

Μετὰ μεγάλης λαμπρότητος ἐτελέσθησαν εἰς τὰς πολυτελεῖς αἰθούσας τοῦ ἐν Ἀθήναις μεγάλου ξενοδοχείου Ἀκροπὸλ Πάλας οἱ γάμοι τοῦ διακεκριμένου ὀδοντιάτρου Ἀθηνῶν κ. Θέμη Θεοδωρίδου, μετὰ τῆς ἐπὶ κάλλει καὶ ἐξόχῳ μορφώσει διακρινομένης δεσποινίδος συμπολίτιδος Ἰωάννας Ι. Λεοντσίνη. Τὸ μυστήριον ἐτελέσθη ἐν μέσῳ διακοσίων προσκεκλημένων ὑπὸ τὰς εὐλογίας τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ Μητροπολίτου Κυθήρων κ. Δωροθέου, καὶ τεσσάρων ἱερέων καὶ διακόνων. Παράνυμφος παρέστη ὁ ἔγκριτος καὶ τέως ἐν Ἰνδίας ἐγκατεστημένος φίλος τῆς οἰκογενείας κ. Ἀλ. Λεονταρίδης.

Πρὸς τοὺς νεονύμφους ὁ σεβασμιώτατος Μητροπολίτης ἀπηύθυνε ὡραίαν εὐχετήριον προσλαλιὰν μεθ' ὃ ἔλαβε χώραν δεξίωσις εἰς τὰς μεγαλοπρεπεῖς αἰθούσας τοῦ ξενοδοχείου αἱ ὁποῖαι εἶχον κυριολεκτικῶς κατακλυσθεῖ ἀπὸ θαυμάσια ἄνθη τῶν φίλων καὶ συγγενῶν τῶν νυμφῶν. Εἰς τὰς εὐχὰς αἱ ὁποῖαι συνοδεύου τὸ εὐάρμοστον ζεῦγος προσθέτει καὶ ἡ ἐφημερίς μας τὰς ἰδικάς της μετὰ τῶν συγχαρητηρίων της.

Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Κατὰ τὸν χρόνον τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ἔλαβον διάφορα ἐκπαιδευτικοὶ τὸν λόγον πάντες δὲ συνεφώνησαν ἐπὶ τῆς πληθώρας τῶν κλασσικῶν γυμνασίων πολλῶν ἐκ τῶν ὁποίων προέτεινον τὴν κατάργησιν.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων ὡμίλησε καὶ ὁ κ. Παιδούσης περὶ μέσης ἐκπαιδεύσεως. Ἐκ τῆς ὁμιλίας του χαρακτηριστικὴ εἶνε ἡ κατωτέρω περικοπή.

«Ὁ ἀριθμὸς τῶν σχολείων τῆς μέσης Ἐκπαιδεύσεως ἐν Ἑλλάδι, εἶπεν ὁ ῥήτωρ, ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν πληθυσμόν, εἶναι διπλάσιος πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν σχολείων τοῦ αὐτοῦ κύκλου τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γερμανίας. Τοῦτο ἀποδίδει εἰς τὸ ὅτι κατὰ τὴν ἵδρυσιν τῶν γυμνασίων δὲν ἐτηρήθη οὐδὲν σύστημα καὶ πρόγραμμα καὶ ἀνέφερεν εἰς ἐπίρρωσιν τῆς παρατηρήσεώς του ταύτης ὅτι ***εἰς τὰ Κύθηρα μὲ πληθυσμὸν 9.000 περίπου ἀγροιῶν, ἐργατικῶν, μικροεπαγγελματιῶν, λειτουργεῖ πλῆρες ἑξατάξιον γυμνάσιον.*** Τὸ αὐτὸ συμβαίνει εἰς τὴν Τῆνον μὲ 11.000 κατοίκους. Εἰς τὸν νομὸν Λασηθίου μὲ 68.000 κατοίκους κατὰ τὸ πλεῖστον ἀγρότας, λειτουργοῦν ὃ πλήρη ἑξατάξια γυμνάσια, ἐνῷ εἰς τὸν νομὸν Καβάλλας μὲ 120 χιλιάδ. κατοίκους καὶ μέγα ἀστικὸν κέντρον μὲ 60.000 περίπου, λειτουργεῖ ἓν μόνον πλῆρες γυμνάσιον. Εἰς τὰς Ἀθήνας ἀναλογεῖ 1 γυμνάσιον ἐπὶ 50.000 κατοίκων. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὸν Πειραιᾶ. Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην 1 ἐπὶ 58.000 κατοίκων. Ἀναφέρει ἐπίσης ὅτι εἰς τὸν νομὸν Φλωρίνης λειτουργεῖ 1 γυμνάσιον ἐπὶ 63.000, εἰς τὸν νομὸν Ροδόπης 1 ἐπὶ 77.000, εἰς τὸν νομὸν Σερρῶν 1 ἐπὶ 80 χιλιάδων, ἐνῷ εἰς τὸν νομὸν Φθιωτιδοφωκίδος 1 ἐπὶ 32.000 καὶ εἰς τὴν Ἀργολιδοκορινθίαν, Ἀρκαδίαν, Μεσσηνίαν ἓν ἐπὶ 27.000 κατοίκων, εἰς τὴν Ἀχαϊοήλιδα 1 ἐπὶ 23.000 εἰς τὸν νομὸν Χανίων 1 ἐπὶ 21.000, εἰς τὸν νομὸν Λασηθίου 1 ἐπὶ 12.000.

Καταλήγων συνεπέρανεν, ὅτι ἡ μέση ἐκπαίδευσις πρέπει νὰ παρέχεται ἐπὶ πληρωμῇ διδάκτρων τουλάχιστον 3.000 δραχμῶν ἐτησίως. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ ἔσοδον τοῦ κράτους θ' ἀνέλθῃ εἰς 105.000.000 ἐτησίως ἐκ τῶν ὁποίων θὰ δύναται τὸ κράτος θὰ διαθέση 40 ἑκατομμύρια πρὸς σύστασιν 4.000 ὑποτροφιῶν διὰ τοὺς ἀρίστους μαθητὰς τῆς 6ης τοῦ δημοτικοῦ σχολείου, ἀλλ' ἀπόρους».

Ὁ ῥήτωρ θὰ ὡμίλη διαφορετικώτερα ἀκόμη περὶ τοῦ Γυμνασίου Κυθήρων, ἐὰν ἐγνώριζεν ὅσας περὶ αὐτοῦ λεπτομερείας ἐδημοσιεύσαμεν κατὰ καιρούς.

ΠΕΝΘΗ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΤΤΑΡΑΣ

Εἰς ἡλικίαν 76 ἐτῶν ἀπεβίωσεν ἐν Πειραιεῖ σεβαστὸς γέρων καὶ χρηστὸς πολίτης καὶ οἰκογενειάρχης, ὁ Γεώργιος Κοτταρᾶς πατὴρ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κυθήρων κ. Δωροθέου. Ὁ μεταστὰς ηὐτύχησε ἐν τῇ ζωῇ νὰ ἴδῃ τὴν οἰκογένειάν του τιμωμένην ὑπὸ τῆς κοινωνίας, καὶ τὸν υἱόν του ἀνερχόμενον καὶ τιμῶντα τ' ἀνώτατα τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀξιώματα. Οἱ Κυθήριοι μετέχοντες τοῦ πένθους τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου των, ἐκφράζουσι πρὸς αὐτὸν καὶ τοὺς λοιποὺς συγγενεῖς του τὰ θερμότατα συλλυπητήριά των εἰς τὰ ὁποῖα ἑνώνει καὶ ἡ ἐφημερίς μας τὰ ἰδικά της.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες

Ὁ κ. Δημήτριος Αὐρᾶς καὶ ἡ δεσποινὶς Ἀνθοῦσα Α. Φριλίγκου ἠρραβωνίσθησαν ἐν Ἀθήναις.

Ὁ ἐξ Αὐστραλίας ἐπανακάμψας κάλλιστος νέος κ. Εὐάγγελος Παναγ. Χλέντζος καὶ ἡ ἀριστοτεχνοῦσα δεσποινὶς Σταματοῦλα Ἀντωνίου Η Μουρουμάτη ἠρραβωνίσθησαν εἰς Χρισοστομάνα.

Γεννήσεις

Ἡ σύζυγος τοῦ κ. Γεωργίου Φριλίγκου ἐγέννησεν εἰς Ἀλοϊζάνικα Θήλυ.

Ἡ κυρία Μαρούλη Μιχ. Μεγαλοκονόμου Κάλινα ἔτεκεν ἐν Ποταμῷ Θῆλυ.

Θάνατοι

Ἀπεβίωσεν ἐν Θεσσαλονίκῃ εἰς νέαν ἡλικίαν ὁ συμπολίτης Ἀθανάσιος Χωραλ. Ἀφίνει ἡ Κάτω.

Ἀπεβίωσεν ἐν Πειραιεῖ σεβαστὴ δεσποινὶς ἡ Ἀγγελικὴ Δηλαβέρη σύζυγος τοῦ βιομηχάνου συμπολίτου κ. Χαραλάμπους Δηλαβέρη πρὸς ὃν ἐξεδηλώθη βαθεῖα ἡ συμπάθεια τῆς Κυθηραϊκῆς καὶ Πειραϊκῆς κοινωνίας.

Δωρεαὶ

Ἡ κ. Κυριακοῦλα Χ. Λεονταράκη ἀφιέρωσεν εἰς τὴν ἱερὰν Μονὴν Μυρτιδίων ἕνα κοιβάτι σωμὶ μετὰ στρώματος, μαξιλάρια καὶ δύο μαξιλαροθηκῶν, ἕνα καναπὲ τριῶν θέσεων, δύο πολυθρόνες, ἕνα κανδύλιον ἀργυροῦν καὶ δύο δίσκους μανουάλων. Πρὸς τὴν εὐγενῆ δωρήτριαν ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Μονῆς ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας της.

Ἀλλαγὴ κατοικίας

Ὁ ἐν Πειραιεῖ ὀδοντιατρος συμπολίτης κ. Μίνως Τζωρτζόπουλος μετῴκησεν ἀπὸ σήμερον εἰς τὴν ὁδὸν Η Μεραρχίας καὶ Καραΐσκου ἔνθα δέον ν' ἀπευθύνωνται οἱ πελάται του.

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

Ὁ κυριακὸς ἄγων τῆς ἐλευθερίας ἤγιασε καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα μεγάλον ἐνθουσιασμόν.

—Ἐκ παραλλήλου ὅμως βαθεῖα θλῖψις συνέχει τὴν καρδίαν παντὸς Ἕλληνος διὰ τοὺς ἀγρίους φόνους τόσων ἡρωϊκῶν τέκνων τῆς μεγαλονήσου ἀπὸ τὰ μυδραλιοβόλα τῆς ἀγγλικῆς καταπιέσεως.

—Ἂς εὐχηθῶμεν ὅπως ἀπὸ τὸ χυθὲν αἷμα βλαστήση τὸ δένδρον τῆς ἐλευθερίας τῶν δούλων Κυπρίων ἀδελφῶν, καὶ ταχεῖα νὰ εἶναι ἡ μετὰ τῆς μητρὸς των Ἑλλάδος Ἕνωσις.

—Ἐξακολουθοῦν τὰ θλιβερὰ ἀποτελέσματα τοῦ γυμνασιακοῦ ὑπερπληθωρισμοῦ.

—Διὰ δύο θέσεις γραφέων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν μὲ μισθὸν 1.300 δραχμῶν μηνιαίως, προσῆλθον νὰ διαγωνισθοῦν 230 νέοι καὶ νάνιδες, ἀπόφοιτοι γυμνασίων καὶ φοιτηταί, ἀκόμη δὲ καὶ τελειόφοιτοι τοῦ Πανεπιστημίου.

—Καὶ γράφει ὁ καθημερινὸς τύπος τῶν Ἀθηνῶν: «Ἰδοὺ τὸ δράμα τοῦ πνευματικοῦ προλεταριάτου. Ἀνὰ 115 ἐγγράμματοι Ἕλληνες διαγωνίζονται διὰ τεσσαρακοντάδραχμον ἡμερομίσθιον!»

—

"ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ,,

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

...

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐσωτερικοῦ ἐτησία	Δραχ.	50
Ἐξωτερικοῦ »	Λίρας Ἀγγλ.	1
Ἀμερικῆς »	Δολλάρια	5

Ἡ συνδρομὴ ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἀποδίδονται.

Διαχειριστὴς καὶ ὑπεύθυνος

ΑΛΕΚΟΣ Π. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ

σκευῆς ἐπαρχιακῶν δρόμων μας, ἀλλὰ καὶ κοινοτικῶν.

—Ὁ χαριτωμένος μικρὸς υἱὸς τοῦ ἐνΜπρίσμπαν τῆς Αὐστραλίας ὡμπολίτου κ. Παναγιώτη Κουμεσοπούλου Ἀρώνη Νικόλαος, εθριάμβευσευσε πάλιν εἰς τὰς ἐξετάσεις του τῆς Μουσικῆς εἰς τὸ ἐκεῖ Μουσικὸν Κολλέγιον τῆς «Ἁγίας Τριάδος».

—Μεταξὺ τῶν ἑκατοντάδων μαθητῶν ἦλθεν εἰς τὴν πρώτην σειρὰν λαβὼν 98 βαθμοὺς καὶ ἀπέσπασε τὰ θερμὰ συγχαρητήρια τῶν διδασκάλων του εἰς τὰ ὁποῖα προσθέτομεν καὶ ἡμεῖς τὰ ἰδικά μας.

—Μετὰ μηνιαίαν ἐν Λουτρακίῳ ὑδροθεραπείαν, σφριγηλὸς σφριγηλὸς ἐπέστρεψεν εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ πνευματικοῦ ποιμένου του ὁ ἐν Ποταμῷ αἰδεσιμώτατος ἱερεὺς πάτερ Κυριάκος.

—Καὶ ὁ κ. Σπυρόσταθης ἐνεφανίσθη εἰς τὸ νέο περιοδικὸ μὲ ἕνα πολὺ συγκινητικὸ ἄρθρο του περὶ Κυθηραϊκῆς τουριστικῆς πολιτικῆς.

—Γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ λοιπὸν ἡ τουριστικὴ πολιτική μᾶς δίνει ἐφτὰ παραγγέλματα, ὅπως εἰς τὰ γιατροσόφια.

—Ἐὰν θέλωμε,λέγει, νὰ εὐτυχήσωμε πρέπει τὰ παλιὰ μνημεῖα νὰ γίνουν περισσότερα. Ἐὰν θέλωμε νὰ μὴ κλέπτωνται τὰ ὑλικὰ ἀπὸ τὰ κάστρα πρέπει νὰ τὰ φυλᾶμε!

—Ἐὰν θέλωμε νὰ σωθοῦν ἡ σπηλιές μας πρέπει νὰ μὴ κρατοῦν οἱ ἐπισκέπται μας σφυριὰ εἰς τὰ χέρια των. Καὶ τὸ πληὸ σπουδαῖο καὶ συγκινητικό:

—Ἐὰν θέλωμε νὰ γνωρίσωμε τὸ Τοιρῖγο, πρέπει νὰ μὴ μένωμε πάντα κρυμμένοι εἰς τὰ χωρία μας!

—Τὸ γυμνασιαρχικὸ αὐτὸ ὕφος τοῦ τουριστικοῦ ἄρθρου μοιάζει καταπληκτικὰ μὲ τὸ ὕφος ποὺ μετεχειρίζοντο οἱ ἀρχαῖοι γεωπόνοι, ὁ Ἀνατόλιος π.χ. ὁ Δίδυμος, ὁ Παξάμος, ὁ Λεοντῖνος, ὁ Φλωρεντῖνος, ὁ Δημόκριτος κλπ.

—Γιὰ νὰ βεβαιωθῆτε παραθέτομεν ἐδῶ ἕνα τοῦ τελευταίου αὐτοῦ σοφοῦ τοῦ Δημοκρίτου:

—«Ἐὰν θέλωμε νὰ μὴ πειράζωνται τὰ φυτὰ καὶ τὸ σπαρτὰ ἀπὸ τὰ ζῷα. Μαγικὸ φάρμακο δοκιμασμένο.»

—«Βάζουμε μέσα σὲ νερὸ καβούρια (παγούρια) ποταμίσια ἢ θαλασσινά, ὄχι λιγότερα ἀπὸ 10 καὶ τ' ἀφίνουμε 8 ἡμέρες. Ἔπειτα κουπώνουμε τὸ ἀγγεῖο καὶ τ' ἀφίνουμε στὸ ὕπαιθρο γιὰ νὰ λιάζεται 10 ἡμέρες. Μὲ τὸ νερὸ αὐτὸ ραντίζουμε ὅτι θέλουμε νὰ προφυλάξωμε ἐπὶ 8 ἡμέρες καὶ θαυμάζουμε τὸ ἀποτέλεσμα. Τὸ ἴδιο ἀποτέλεσμα ἔχει καὶ ἡ κοπριὰ ἀπὸ σκυλλιὰ ἀνακατωμένη μὲ κάτουρο πολὺ παλαιό, ἂν τὴν ραντίσουμε ἐπάνω σὲ ὅ,τι θέλουμε νὰ προφυλάξουμε».

—Τὸ ὕφος αὐτὸ τοῦ Δημοκρίτου δὲν μοιάζει καταπληκτικὰ μὲ τὸ ὕφος τοῦ κ. Γυμνασιάρχου;

—Μὲ τὴν διαφορὰ ὅτι ὅταν ὁ Δημόκριτος ἔγραφε, δὲν εἶχε βέβαια ὑπ' ὄψει του πῶς θὰ τὸν ἐμιμοῦντο οἱ Κυθήριοι γυμνασιάρχαι.

—Ὁ ἐμπορορράπτης κ. Δημ. Ραπτόπουλος ἵδρυσε καὶ ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Κλεισθένους 6 ἐμπορορραφεῖον διαπρῶν καὶ τὸ ἐν Ποταμῷ κατάστημά του.

Ο ΤΙΜΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΣ ΑΚΡΙΒΕΙΑΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Κατὰ τὸ μηνιαῖον δελτίον τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ὁ τιμάριθμος τῆς ἀκριβείας τῆς ζωῆς ἐν Ἀθήναις κατὰ τοὺς 9 πρώτους μῆνας τοῦ τρέχοντος ἔτους, λαμβανομένης ὡς βάσεως τοῦ ἔτους 1914, ἐμφανίζεται ὡς ἑξῆς:

Ἰανουάριος: γενικὸς τιμάριθμος 1798,6, τιμάριθμος διατροφῆς 1750, ἐνδυμασίας 2030, κατοικίας 1563, φωτισμοῦ καὶ θερμάνσεως 1823 καὶ διαφόρων πέντε εἰδῶν 1876.

Φεβρουάριος: γενικὸς τιμάριθμος 1816,9, διατροφῆς 1783, ἐνδυμασίας 2030, κατοικίας 1563, φωτισμοῦ καὶ θερμάνσεως 1823 καὶ διαφόρων 1877.

Μάρτιος: γενικὸς τιμάριθμος 1803,9, διατροφῆς 1759, ἐνδυμασίας 2030, κατοικίας 1563, φωτισμοῦ καὶ θερμάνσεως 1893 καὶ διαφόρων 1847.

Ἀπρίλιος: γενικὸς τιμάριθμος 1806,1, διατροφῆς 1763, ἐνδυμασίας 2030, κατοικίας 1563, φωτισμοῦ καὶ θερμάνσεως 1893 καὶ διαφόρων 1877.

Μάϊος: γενικὸς τιμάριθμος 1778,1, διατροφῆς ἐνδυμασίας 2085, κατοικίας 1563, φωτισμοῦ καὶ θερμάνσεως 1832, διαφόρων 1846.

Ἰούνιος: γενικὸς τιμάριθμος 1801,4,διατροφῆς 1845, ἐνδυμασίας 2085, κατοικίας 1563, φωτισμοῦ καὶ θερμάνσεως 1832 καὶ διαφόρων 1848.

Ἰούλιος: γενικὸς τιμάριθμος 1754,8 διατροφῆς 1659, ἐνδυμασίας 2085, κατοικίας 1563, φωτισμοῦ καὶ θερμάνσεως 1832 καὶ διαφόρων 1847.

Αὔγουστος: γενικὸς τιμάριθμος 1776,8. διατροφῆς 1691, ἐνδυμασίας 2085, κατοικίας 1563, φωτισμοῦ καὶ θερμάνσεως 1900 καὶ διαφόρων 1856.

Σεπτέμβριος: γενικὸς τιμάριθμος 1786,1, διατροφῆς 1696, ἐνδυμασίας 2085, κατοικίας 1651, φωτισμοῦ καὶ θερμάνσεως 1873 καὶ διαφόρων 1857.

Ὁ γενικὸς τιμάριθμος τῶν πέντε προηγουμένων ἐτῶν ἔχει ὡς ἑξῆς: 1926, 1797.9, 1927 1908,1, 1929 1967 καὶ 1930 1858,3.

Μὲ ἔτος βάσεως τὸ 1928 ὁ τιμάριθμος παρουσιάζει τὰς ἀναλογίας: Ἰανουάριος 89,9, Φεβρουάριος 90,8, Μάρτιος 90, Ἀπρίλιος 90,1, Μάϊος 88,8, Ἰούνιος 90,2, Ἰούλιος 88,4, Αὔγουστος 89 καὶ Σεπτέμβριος 89,2.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟΝ

Πρὸς τὸν κ. Ἐμμανουὴλ Ι. Πατακάκην καὶ τὴν δεσποινίδα Ἀγγελικὴν Εὐαγγέλου Κυνηγαλάκη ἀπευθύνω, ἐπὶ τῇ τελέσει ἐν Ἀντικυθήροις τοῦ γάμου των, θερμοτάτας εὐχὰς καὶ ἐγκάρδια συγχαρητήρια.

Ἐμμανουὴλ Ε. Κυνηγαλάκης
Ἐν Ἰσμαϊλίᾳ Αἰγύπτου

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΜΙΑΣ ΘΥΕΛΛΩΔΟΥΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Ὁ σημερινὸς χαλύβδινος κυβερνήτης μας κ. Ἐλευθέριος Βενιζέλος ὅστις, περιοδεύων εἰς τὴν Αἴγυπτον κατὰ τὴν ἄνοιξιν τοῦ ἔτους 1915, ἔτους ἱστορικῶν πολιτικῶν γεγονότων, ἔφθασε καὶ εἰς τὰς Πυραμίδας. Ἐκεῖ πρὸ τῆς Σφιγγὸς ἱστάμενος, ἐζήτει τὴν λύσιν τῶν μεγάλων προβλημάτων διὰ τὰ ἑλληνικὰ πεπρωμένα τὰ ὁποῖα, ὀλίνον χρόνον κατόπιν, τόσον τὸν ἀπησχόλησαν καὶ τὸν ἐδόξασαν.
Τὴν ὡραίαν αὐτὴν ἀναμνηστικὴν φωτογραφίαν μᾶς ἀπέστειλεν ἐξ Αἰγύπτου ἐνθουσιώδης πατριώτης καὶ συμπολίτης μας.

Η ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΑΙ ΑΝΑΔΩΣΕΙΣ

Ἄρθρον τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Δασῶν κ. Κ. Δαμιανοῦ

Ἐπικαίρως ἔρχεται τὸ κατέρω ἄρθρον τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Δασῶν τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας κ. Κ. Δαμιανοῦ διὰ νὰ πληροφορηθοῦν καὶ οἱ συμπολῖται μας πόσον μεγάλο κακὸ γίνεται εἰς τὸν τόπο μας ἀπὸ τὴν καταστροφὴ τῶν δασῶν μας καὶ ποίας μεγάλας ὠφελείας θὰ ἔχῃ ἡ ἀναδάσωσις.

«Τὰ δάση εἶνε γνωστὸ σὲ κάθε μορφωμένον ἄνθρωπον, ὅτι ἀποτελοῦν γιὰ τὸν κάθε τόπο ἕναν ἀπὸ τοὺς πειὸ σπουδαίους παράγοντες ὑγείας πρῶτα καὶ ὁμορφιᾶς καὶ ἔπειτα καὶ πλουτου. Καθαρίζουν τὸν ἀέρα, ὁμορφαίνουν τὶς γυμνὲς ἐκτάσεις, πλουτίζουνε τὴ γῆ μὲ χῶμα, φέρνουν τὴ βροχὴ καὶ μὲ τὶς ρίζες τους συγκρατοῦνε τὸ ἔδαφος καὶ δὲν ἀφίνουνε νὰ σχηματίζωνται τὸν χειμῶνα ἐκεῖνοι οἱ ὁρμητικοὶ χείμαρροι ποὺ ξεπλένουν τὶς πλαγιὲς τῶν βουνῶν καὶ κατεβάζουν σωροὺς κροκάλες καὶ βράχια στὰ καλλιεργημένα χαμηλὰ μέρη. Ἐξ ἄλλου καὶ τὰ ἄμεσα οἰκονομικὰ ὠφελήματα ἀπὸ τὰ δάση, ξυλεία, κάρβουνα, καυσόξυλο κλπ. δὲν εἶνε ὀλιγότερον σημαντικά.

Γ' αὐτὸ κάθε ἐθνικὸ δασικὸ πρόγραμμα δὲν κοιτάζει μόνον τὸ πῶς θὰ ἐκμεταλλευθῇ ἐπιστημονικώτερα καὶ πῶς θὰ διατηρήσῃ καλλίτερα τὰ δάση τῆς χώρας του, ἀλλὰ κοιτάζει καὶ πῶς θα μπορέσῃ νὰ τὰ πληθύνῃ ἀναδασώνοντας κάθε γυμνὴ ἔκτασι τῶν βουνῶν κάθε ἔκτασι ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ ἐκμεταλλευτῇ ἐπικερδέστατα γιὰ τὴν ἐθνικὴ οἰκονομία. Αὐτὸ τὸ κατάλαβαν καλὰ ὅλα τὰ πεπολιτισμένα Κράτη τοῦ κόσμου καὶ γίνονται παντοῦ σοβαρώτατες ἐργασίες, ποὺ ἐδῶ καὶ εἴκοσι τριάντα χρόνια ἦτανε κατάξερες καὶ κατάγυμνες μὲ βράχους μοναχὰ καὶ καταστρεπτικὲς νεροσυρμὲς τὸν χειμῶνα, σκεπάζονται τώρα ἀπὸ ὡραῖα ὁμοιόμορφα δάση, πηγὲς πλούτου καὶ ὑγείας.

Εὐτυχῶς τὰ τελευταῖα αὐτὰ χρόνια ἄρχισε καὶ σὲ μᾶς ἐδῶ τὸ Κράτος νὰ δίνῃ τὴν σημασίαν ποὺ πρέπει σ' αὐτὴ τὴν ἐργασία. Ἀπὸ τὴν περασμένην δεκαετίαν καὶ δῶθε ἡ δασική μας ὑπηρεσία ἄρχισε νὰ κάμῃ κι' αὐτὴ ἀναδασώσεις, περιορισμένες βέβαια γιατὶ τὰ χρηματικὰ μέσα ποὺ διαθέτει τὸ Κράτος γι' αὐτὴ τὴ δουλειὰ δὲν εἶνε μεγάλα, αὐτοὺς τοὺς δύσκολους γιὰ τὸν προϋπολογισμόν μας χρόνους. Ὅλη ἡ προσπάθεια ἔχει περιορισθῆ ὡς τώρα στὸ νὰ δημιουργηθοῦν μικρὰ δασάκια γιὰ αἰσθητικοὺς καὶ ὑγιεινοὺς σκοποὺς γύρω ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες πόλεις.

Εἰδικὰ ὅμως γιὰ τὸν τόπο μας γιὰ τὴν Ἑλλάδα, ἡ ὁποία κινδυνεύει νὰ ἀπογυμνωθῇ παντοῦ, αὐτὸ ποὺ ἄρχισε νὰ κάνῃ τὸ κράτος γιὰ τὶς ἀναδασώσεις ἀνεξάρτητα τοῦ ὅτι αὐτὲς εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα ἔργα ποὺ καλεῖται νὰ φέρῃ σὲ πέρας ἡ κυβερνητικὴ μέριμνα, αὐτὸ λέμε δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ παραμικρὴ ἀπαρχὴ τοῦ ὅλου. Γιατὶ ἡ ἀναδάσωσις τῆς χώρας μας δουλειὰ ἡ ὁποία θὰ βαστάξῃ δίχως ἄλλο πολλὲς γεννεές, εἶναι ἀδύνατον νὰ προκόψῃ καὶ νὰ φθάσῃ σὲ ἱκανοποιητικὸν σημεῖον, ἂν δὲν κινηθῇ γι' αὐτὸ τὸ ἐνδιαφέρο κάθε πολίτου καὶ ἂν δὲν ἐνισχυθῇ ἀπὸ κάθε πολίτη.

Πρὶν ἀπὸ κάθε'τι ἄλλο ὅμως γιὰ τὸν τόπον μας προέχει τὸ νὰ κατορθωθῇ νὰ ἐμφυσηθῇ στοὺς ἀνθρώπους τοῦ λαοῦ, εἴτε γεωργοὺς καὶ κτηνοτρόφους τῆς ὑπαίθρου, εἴτε ἀστοὺς καὶ ἐργάτες, ἡ ἀγάπη γιὰ τὰ δάση καὶ τὰ δένδρα γενικά. Τί νὰ κάμουν οἱ ἀναδασωτικὲς προσπάθειες ὅταν τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ πληθυσμοῦ μεταχειρίζεται δένδρα καὶ δάση, σὰν ἐχθρούς, καταστρέφοντας μὲ κάθε τρόπον, πολλὲς φορὲς γιὰ διασκέδασι ἁπλῶς. Τί σημασία θὰ εἶχαν οἱ ἀναδασώσεις ὅταν οἱ πυρκαϊὲς τὶς περισσότερες φορὲς ὄχι βαλτὲς ἀπὸ κακούργους βοσκοὺς ἢ ἄλλους, ἀλλὰ ἀπὸ ἀπολίτιστη ἀπροσεξια μορφωμένων τάχα ἀνθρώπων ἀπογυμνώνουν μέσα σὲ λίγες ὧρες ἐκτάσεις καὶ ἐκτάσεις, ὅταν οἱ καλαισθητικοὶ ἐκδρομεῖς ξεμασκαλίζουν ἀγκαλιὲς κλαδιὰ καὶ τὰ κουβαλοῦνε στὰ σπήτια τους ἀπὸ ἀγάπη τάχα πρὸς τὸ πράσινο μιὰ βάρβαρη καὶ θανάσιμη ἀγάπη, ὅταν ὅταν... σὲ κάποια περιφέρεια κρατεῖ ἡ ἄξια γιὰ ἀνθρωποφάγους δεισιδαιμονία πῶς ὅποιος φυτεύσει δένδρο πεθαίνει τὸν ἄλλο χρόνο.

Ἐν ὅσῳ θὰ ὑπάρχῃ τέτοια πραγματικότητα στὴ χώρα μας οἱ ἀναδασώσεις θὰ ἀποτελοῦν καθαρὴ ματαιοπονία. Γιατὶ τί σημασία θὰ ἔχῃ ἂν τὸ Κράτος καὶ λίγοι φωτισμένοι πολίτες του ἀγωνίζονται ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ νὰ φυτεύσουν ἕνα κάποιο ἀριθμὸ δένδρων, κι' ἀπὸ τὴν ἄλλη ἡ μεγάλη πλειονότητα ἀδιαφορεῖ ἢ καταστρέφει; Περισσότερο ἀπὸ κάθε ἀναδάσωση ἐπιβάλλεται ἡ καταστολὴ τῆς καταστροφῆς, ἡ διατήρηση τοῦ πρασίνου ποὺ ὑπάρχει. Καὶ γιὰ νὰ κατορθωθῇ αὐτὸ χρειάζεται νὰ ἐμφυσηθῇ στὴν μεγάλη πλειονότητα τοῦ πληθυσμοῦ μας ἡ ἀγάπη στὸ δένδρο, φανατισμένη καὶ συνειδητὴ ἀγάπη αἴσθημα στοργῆς γιὰ ἄλκιμη πρασινάδα, κατανόησι τῆς βαθύτατης χρησιμότητάς της στὴ ζωή μας καὶ στὴν ὑγεία μας. Καὶ γιὰ νὰ κατορθωθῇ αὐτὸ χρειάζεται κήρυγμα, ἐμπνευσμένη προπαγάνδα ἀπὸ μέρους τῶν φωτισμένων σήμερα.

Εὐτυχῶς μᾶς εἶναι γνωστὸν ὅτι ἀπὸ κανένα τμῆμα τῆς χώρας μας δὲν λείπουν οἱ τέτοιοι φωτισμένοι καὶ πολιτισμένοι ἄνθρωποι. Σὲ πολλὰ κέντρα μας ἔχουν συστηθῆ φιλοδασικὲς ἑνώσεις μὲ συνείδηση τῆς ἀποστολῆς τους καὶ μερικὲς μάλιστα ἀπ' αὐτὲς ἔχουν νὰ ἐπιδείξουν ἀναδασωτικὲς ἐργασίες πλουσιώτατες. Ὅταν οἱ ὀργανώσεις αὐτὲς καὶ οἱ ἄλλες τὶς ὁποῖες ἔχουν ὑποχρέωσιν νὰ συστήσουν παντοῦ οἱ πολιτισμένοι ἄνθρωποι τοῦ κάθε κέντρου ἐνστερνισθοῦν αὐτὴν τὴν ἀνάγκην τῆς δημιουργίας παλλαϊκῆς συνείδησης, καὶ θελήσουν νὰ σταθοῦν ἀντάξιοι τοῦ εὐγενικοῦ προορισμοῦ τους, καὶ ὑπὲρ τοῦ δάσους ἐργασθοῦν μὲ πίστη καὶ ζῆλο πρὸς αὐτὴ τὴ κατεύθυνση, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία πῶς ταχύτατα θὰ ἔχουμε τὰ ποθητὰ ἀποτελέσματα. Ἐντείνοντας δὲ τὴ δράση τους μὲ τὴν ἐπισημονικὴ ἐπικουρία τῶν δασικῶν ὑπαλλήλων καὶ μὲ τὴν ἐνίσχυση τοῦ Κράτους, τῶν διδασκάλων καὶ λοιπῶν, μποροῦν νὰ παρουσιάσουν ἔστω καὶ σὲ μικρὰ ἔκταση ἀναδασωτικὲς ἐργασίες, ποὺ μὲ τὴν ὁμορφιά τους γίνονται οἱ καλλίτεροι καὶ πιστικώτεροι προπαγανδιστὲς τῆς δασικῆς ἰδέας.

Ἀπ' ὅτι ἔχει γίνει ὡς σήμερα εἶναι πιστοποιημένο, ὅτι οἱ φυσικὲς συνθῆκες τοῦ τόπου μας, ἐδαφικὲς καὶ κλιματικὲς, εἶναι καλὲς γιὰ ἀναδάσωση καὶ ὅτι μόνο συστηματικὴ προσπάθεια χρειάζεται γιὰ νὰ ξαναβρῇ ὁ τόπος μας τὴν ἀρχαία του πράσινη μεγαλοπρέπεια. Τὰ ἠθικὰ κεφάλαια, οἱ πρῶτοι πυρῆνες, ὑπάρχουν ἐπίσης παντοῦ καὶ δὲν χρειάζεται παρὰ συσσωμάτωση καὶ σύστημα, ὅταν αὐτὸ γίνῃ θὰ εἶναι πολὺ κοντὰ ἡ ἡμέρα ποὺ οἱ ἀναδασώσεις θὰ ἀρθοῦν σὲ εὐρύτατη κοινωνικὴ ἀνάγκη, ὅπως καὶ πρέπει ποὺ θὰ πάρουν τὴ θέση ἐθνικοῦ καθ' αὐτὸ ἔργου καὶ θἄχουν νὰ μᾶς παρουσιάσουν ἀποτελέσματα σὰν αὐτὰ τῆς δυτικῆς Πελοποννήσου, ὅπου οἱ φυτεῖες τὰ κυπαρίσσια μὲ μιὰ ἀπαρχὴ ἀπὸ πρωτοβουλία ἰδιωτῶν καὶ μὲ ἐλάχιστα οἰκονομικὰ μέσα, ἐξελιχθήκανε σήμερα σὲ σημεῖο ἀληθινὰ ἀξιοθαύμαστο.

Κ. ΔΑΜΙΑΝΟΣ
(Διευθυντὴς Δασῶν ὑπουργ. Γεωργίας)

Η ΛΑΪΚΗ ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΙΣ

ΝΕΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΕΡΔΟΥΣ

Ἡ ἐν Ἀθήναις ἑδρεύουσα εἰς τὸ μέγαρον Πάππου ὁδὸς Σοφοκλέους 7 ἀνώνυμος ἑταιρεία ***«Λαϊκὴ Ἀποταμίευσις»***, ἀνεγνώρισε διὰ τὰς ἐν Κυθήροις ἐργασίας της ὡς ἀντιπρόσωπόν της τὸν κ. Δημ. Ραπτόπουλον. Ἡ ἐν λόγῳ ἑταιρεία ἔχει εἰσαγάγει τὸ σύστημα τῆς διὰ μηνιαίων δόσεων πωλήσεως λαχειοφόρων ὁμολογιῶν τοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, οὕτω δὲ ὁ ἀγοραστὴς ἐκτὸς τῆς ἀποταμιεύσεως τὴν ὁποίαν ἀναγκαστικῶς καὶ πρὸς τὸ συμφέρον του κάνει ἔχει καὶ τὴν ἐλπίδα μεγάλου κέρδους ἐκ τῆς κληρώσεως τῶν ἐν λόγῳ λαχειοφόρων ὁμολογιῶν.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΔΟΝ ΖΑΓΛΑΝΙΚΙΑΝΙΚΩΝ

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΡΑΝΟΔΟΤΩΝ

Ὡς πρὸ πολλοῦ εἴχομεν ἀναγράψει, καὶ οἱ κάτοικοι Ζαγλανικιανίκων ἐμφορούμενοι ἀπὸ ζῆλον πρὸς κατασκευὴν ἀμαξιτῆς ὁδοῦ ἐν τῷ χωρίῳ των, προέβησαν εἰς καταλλήλους ἐνεργείας διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ των. Ἐσχημάτισαν ἐν Αὐστραλίᾳ ἔγκριτον ἐπιτροπὴν πρὸς συλλογὴν ἐράνων ἤτις μετ' ἐπιτυχίας ἐξετέλεσε τὸ ἔργον της. Ἡ ἐπιτροπὴ αὐτὴ ἀπετελέσθη ἀπὸ τοὺς ἐν Σύδνεϋ διαμένοντας κυρίαν Αἰκατερίνην Φαρδούλη ἢ Ζαγλανίκη ὡς πρόεδρον, τὸν κ. Κοσμᾶν Ἀντ. Ζαγλανίκην ὡς ταμίαν καὶ τοὺς κ.κ. Ἀντ. Θ. Κομηνὸν καὶ Δημ. Π. Κοκκινέαν ὡς μέλη.

Ἐκ τῆς διενεργείας τῶν ἐράνων ἡ ἐπιτροπὴ ἀπεκόμισε τὰ ἑξῆς ποσά:

Αἰκατερίνη Φαρδούλη ἢ Ζαγλανίκη	Λίρ.	15- 0-0
Ἰωάννης Α. Ζαγλανίκης	»	10- 0-0
Κοσμᾶς Α. Ζαγλανίκης	»	10- 0-0
Δημήτριος Γ. Κοκκινέας	»	10- 0-0
Δημ. Κ. Ζαγλανίκης	»	5- 0-0
Ἀντώνιος Θ. Κομηνός	»	3- 0-0
Δημήτριος Π. Κοκκινέας	»	2- 0-0
Ἀνδρέας Ε. Κομηνός	»	2- 0-0
Ἀδελφοὶ Γ. Κοσμᾶτη	»	2- 0-0
Νικόλαος Θ. Βαμβακάρης	»	2- 0-0
Δημήτ. Κ. Θεοδωρακάκης ἢ Κεντῆς	»	1-10-0
Στυλιανὸς Π. Βαμβακάρης	»	1- 1-0
Δημήτριος Γ. Παυλάκης	»	1- 0-0
Θεόδωρος Ν. Βαμβακάρης	»	1- 0-0
Γεώργιος Π. Βαμβακάρης	»	1- 0-0
Ἀντώνιος Θ. Βαμβακάρης	»	1- 0-0
Ἰωαννάκης Α. Μαυρομμάτης	»	1- 0-0
Ἐμμανουὴλ Π. Μαυρομμάτης	»	1- 0-0
Χαράλαμπος Ν. Ταμβάκης	»	1- 0-0
Κωνσταντῖνος Α. Κομηνός	»	1- 0-0
Σταῦρος Γ. Τσασούσης	»	1- 0-0
Κοσμᾶς Θ. Ἀνδρώνικος	»	1- 0-0
Νικόλαος Κολοβόπουλος	»	1- 0-0
Ἀνώνυμος	»	1- 0-0
Ἰωαννάκης Ν. Κουρουνάκης	»	1- 0-0
Ἰωαννάκης Θ. Ταμβάκης	»	1- 0-0
Θεόδωρος Γ. Μαρσέλλος	»	1- 0-0
Ἰωαν. Α. Ἀρώνης	»	1- 0-0
Ἀδελφοὶ Κ. Μώτη	»	1- 0-0
Γεωργία Α. Ζαγλανίκη	»	1- 0-0
Θεόδωρος Ε. Ἀλφιέρης	»	1- 0-0
Ἀντ. Κ. Θεοδωρακάκης ἢ Κεντῆς	»	1- 0-0
Ἰωαν. Σ. Βαμβακάρης	»	1- 0-0
Ἰωαν. Γ. Κυπριώτης	»	1- 0-0
Κωνσταντῖνα Ν. Παπαδοπούλου	»	1- 0-0
Ἀντώνιος Θ. Κορδάτος	»	-10-0
Ἰωαν. Καμάρης	»	-10-0
Ἐμμανουὴλ Ι. Βενάρδος	»	-10-0
Ἰωαννάκης Μ. Καλοπαίδης	»	-10-0
Δημήτριος Ι. Σοφίος	»	-10-0
Ἰωαννάκης Β. Μαυρομμάτης	»	-10-0
Ἰωάννης Θ. Μαυρομμάτης	»	-10-0
Βρεττὸς Α. Μουλός	»	-10-0
Ἐμμανουὴλ Ε. Ἀλφιέρης	»	-10-0
Σπυρίδων Π. Λεβούνης	»	-10-0
Νικόλαος Θ. Τραβασάρος	»	-10-0
Δημ. Σ. Μαρσέλλος	»	-10-0
Στρατηγὸς Τζάννες	»	-10-0
Γεώργιος Π. Βαμβακάρης	»	-10-0
Παναγιώτης Τσασούσης	»	-10-0
Σταῦρος Κ. Μπαβέας	»	-10-0
Φίλιππος Π. Πρινέας	»	-10-0
Σταμάτιος Ν. Χριστιάνος	»	-10-0
Γεώργιος Χλέντζος ἢ Μπαΐλος	»	-10-0
Ἀναστάσιος Πανάρετος	»	-10-0
Γεώργιος Π. Ἀρώνης	»	-10-0
Ἰωάννης Δ. Σοφίος	»	-10-0
Βρεττὸς Ι. Καστρίσιος	»	-10-0
Γεώργιος Π. Φάρος	»	-10-0
Γεώργιος Μ. Κοντολέων	»	-10-0
Ἀναστάσιος Μ. Κοντολέων	»	-10-0
Πολυχρόνης Π. Μανέας	»	-10-0
Ξενοφῶν Ἀνδρόνικος	»	-10-0
Παν. Δ. Κατσούλης	»	-10-0
Βρεττὸς Α. Γαβρίλης	»	-10-0
Ἐμμανουὴλ Μανωλαρᾶς	»	-10-0
Μηνᾶς Β. Σοφίος	»	-10-0
Δημ. Γ. Μαργέτης	»	-10-0
Γεώργιος Θ. Κυπριώτης	»	-10-0
Παν. Ν. Ταμβάκης	»	-10-0
Ἰωάννης Π. Καψάνης	»	-10-0
Παναγιώτης Ι. Καψάνης	»	-10-0
Γεώργιος Ι. Καψάνης	»	-10-0
Στυλιανὸς Ε. Κορδᾶτος	»	-10-0
Ἰωάννης Ε. Κομηνὸς	»	- 5-0
Κυριάκος Ἀμύγδαλος	»	- 5-0
Μιχαὴλ Μυρίτης	»	- 5-0
Παν. Χ. Πασπαλᾶς	»	- 5-0
Κοσμᾶς Ν. Φυρὸς	»	- 5-0
Γεώργιος Κουβέλης	»	- 5-0
Χρῆστος Δάλας	»	- 5-0
Παντελῆς Ταχμιντζῆς	»	- 5-0
Ἰωάννης Π. Μανέας	»	- 5-0
Χαράλαμπος Π. Κρητικὸς	»	- 5-0
Σωτήριος Κ. Ἀρώνης	»	- 5-0
Ἰωάννης Π. Βενέρης	»	- 5-0
Ἐμμανουὴλ Γεωργίου	»	- 5-0
Ἐκ τόκων		-14-9
Σύνολον	Λίρ. Ἀγγ.	110- 0-9

Ἡ ἐν Κυθήροις ἐπιτροπὴ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου ἀπαρτιζομένη ἀπὸ τοὺς κ.κ. Εὐάγγελον Κομηνὸν καὶ Ἐμμανουὴλ Κοκκινέαν ἔλαβεν τὰς ἄνω 110 λίρας καὶ 9 σελίνια καὶ ἑτέρας 4 1)2 λίρας ἤτοι ἐν ὅλῳ 115 λίρας εἰς τὰς ὁποίας προσέθεσεν ἐξ ἐράνου καὶ τὸ κατωτέρω ποσὸν εἰς δραχμάς:

Εὐάγγελος Α. Κομηνὸς	Δραχ.	500
Ἐμμανουὴλ Γ. Κοκκινέας	»	2.500
Γεώργιος Γερακίτης ἢ Μανέας	»	500
Γεώργιος Κατσούλης	»	150
Παναγιώτης Κάϊς	»	100
Σύνολον	δραχ.	3.750

Ἤδη το ἔργον εὑρίσκεται εἰς τὸ τέρμα του ἐντὸς ὀλίγου δὲ παραδίδεται εἰς κοινὴν χρῆσιν τῶν αὐτοκινήτων. Τὸ ὅλον μῆκος τῆς ὁδοῦ εἶνε δυόμισυ χιλιόμετρα.

ΧΗΜΙΚΟΝ & ΟΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ

ΠΑΝΑΓ. Μ. ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Πρώην καθηγητοῦ τῆς χημείας εἰς τὰ Πρακτικὰ Λύκεια τοῦ Κράτους

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΟΔΟΣ ΑΓ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ 10

Διορθώσεις μούστων, ἐξασφάλισις ἐκλεκτῶν κρασιῶν

*Ἐργασία

ΑΠΟ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ

Η ΕΚΛΟΓΗ ΝΕΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ "ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ,,

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Ν.Υ. Ὀκτώβριος 1931. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Αἱ ἐκλογαὶ διὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ἐνταῦθα «Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος» ἔγειναν κατόπιν τῆς προθύμου προσελεύσεώς των τακτικῶν μελῶν της. Κατ' αὐτὰς πρόεδρος ἀνεδείχθη ὁ κ. Παναγ. Χ. Σαμιος ὁ καὶ τέως τοιοῦτος, λόγῳ ἐκτιμήσεως πρὸς τὰς ὑπηρεσίας του πρὸς τὴν Ἀδελφότητα, σύμβουλοι δὲ ἐξελέγησαν οἱ κ.κ. Ἐμμ. Πέρου Κασιμάτης, Κυρ. Καραβουσάνος, Ἐμμ. Αὐγερινός, Ἀντ. Κ. Κοντολέων. Νικ. Σεμιτέκολος, Θεόδ. Κουμπῆς, Σταμάτ. Σημιτέκολος, Παναγ. Καλλίγερος ἢ Μαῦρος, Σπ. Ραΐσης, Ἀνδ. Μεγαλοκονόμος καὶ Παταγ. Σημιτέκολος ἢ Ρεντούκας.

Τὸ νεοεκλεγὲν Διοικητικὸν Συμβούλιον διαπνεόμενον ἀπὸ τὰς καλυτέρας διαθέσεις διὰ τὴν πρόοδον τῆς Ἀδελφότητος ὑπόσχεται νὰ ἐργασθῇ μὲ ὅλας του τὰς δυνάμεις. Καὶ δὲν ἔχει κανεὶς ἀμφιβολίαν ὅτι θὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὰς προσπαθείας του διότι πρὸ παντὸς ὅλα τὰ μέλη αὐτοῦ διακρίνονται διὰ τὴν σύμπνοιαν καὶ τὴν ὁμογνωμίαν εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τοῦ Σωματείου μας.

Ἡ ἑορτὴ τῆς προστάτιδος τῆς νήσου μας Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης ἑορτάσθη καὶ ἐφέτος ἐν τῷ ἐνταῦθα ἱερῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου μετ' ἀρτοκλασίας καὶ πλουσίου ἀνθοστολισμοῦ ἐν συρροῇ ὅλων τῶν Κυθηρίων καὶ ἄλλων Ἑλλήνων. Ὁ αἰδεσιμώτατος ἱερεὺς κ. Μεθ. Κουρκουλῆς ἐξεφώνησε τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας, καὶ δὲν ἐφειδωλεύθη ἐπαινετικῶν λόγων διὰ τὴν ἀλληλεγγύην τῶν Κυθηρίων καὶ τὸν σεβασμὸν τὸν ὁποῖον οὗτοι τρέφουν πρὸς τὴν ἰδιαιτέραν των πατρίδα καὶ τὰς παραδόσεις της.

Περὶ τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως ἡ ὁποία μαστίζει καὶ τὴν Ἀμερικὴν κρίνω περιττὸν νὰ σᾶς γράψω, διότι βλέπετε τὰ περὶ αὐτῆς εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅλου τοῦ κόσμου. Πολλοὶ αἰσιοδοξοῦν καὶ ὅλοι εὔχονται ἡ κρίσις αὕτη νὰ πράσῃ γρήγορα καὶ μὲ ὅσον τὸ δυνατὸν μικροτέρας ζημίας.

ΝΕΟΥΟΡΚΕΖΟΣ

ΤΑ ΚΟΙΝΟΤ. ΟΡΙΑ ΛΙΒΑΔΙΟΥ-ΧΩΡΑΣ

Ἡ ἀπὸ μακροῦ χρόνου ὑφισταμένη διένεξις μεταξὺ Λιβαδίου καὶ Χώρας διὰ τὰ κοινοτικὰ των ὅρια ἐτερματίσθη διὰ τοῦ κατωτέρω δημοσιευομένου πρακτικοῦ τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.

Ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ πρακτικοῦ αὐτοῦ θὰ κρίνουν οἱ γνωρίζοντες τὰς ἐδαφικὰς συνθήκας ἑκάστης κοινότητος ποία κοινότης ἠδικήθη καὶ ποία ὠφελήθη;

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ

Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ κώδικος τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων Νομοθεσίας Διοικητικὸν Δικαστήριον τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, συγκείμενον ἀπὸ τὸν πρόεδρον αὐτοῦ Ἀνασ. Κωνσταντινίδην μηχανικόν, ἀναπληροῦντα τὸν κωλυόμετον Νομομηχανικὸν Ἀττικοβοιωτίας, καὶ τὰ μέλη αὐτοῦ Α. Γερακάρην Πταισματοδίκην Ἀθηνῶν, καὶ Κωνστ. Κωνσταντάκην Ἐλεγκτὴν (ἀναπληροῦντα τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον Ζ' Οἰκονομικῆς Ἐφορείας) παρόντος τοῦ Γραμματέως αὐτοῦ Ἀντωνίου Οἰκονόμου Εἰσηγητοῦ τῆς Νομαρχίας Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.

Συνελθὸν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τῷ Νομαρχιακῷ Καταστήματι σήμερον τὴν 15ην Σεπτεμβρίου 1931 ἡμέραν τρίτην καὶ ὥραν 10 π.μ. ἵνα δικάσῃ ἐπὶ τῶν προσφυγῶν Κοινοτήτων Λιβαδίου καὶ Κυθήρων κατὰ τῆς ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1914 ἐκθέσεως τῆς Οἰκείας Ἐπιτροπῆς δι' ἧς καθωρίσθησαν τὰ ὅρια τῶν Κοινοτήτων τούτων καὶ ἔχουσα ὑπ' ὄψει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς γενομένης ἐπιτοπίως ἐξετάσεως τὴν ἐν Ἰουλίου ἐ.ἔ. ὑφ' ὁλοκλήρου τοῦ Δικαστηρίου ὡς καὶ τὰ ὑποβληθέντα σχετικὸν ὑπόμνημα καὶ ἔγγραφα,

Ἀποφασίζει

Καθορίζει τὰ μεταξὺ τῶν κοινοτήτων Κυθήρων καὶ Λιβαδίου ὅρια ὡς ἑξῆς: Ἀρχονται ἐξ ἀναταλῶν ἀπὸ τῆς ἀκτῆς τῆς θαλάσσης (θέσεως Φυρὴ Ἀμμου) τὸ ρευματάκι τὸ ὀνομαζόμενον Νερᾶϊδι. Πόρον Κοκκινόης, ἀκολουθοῦσι τὴν βατὴν ὁδὸν ἥτις διέρχεται ὄχι μακρὰν τῆς ἀγροικίας Γιαννιώτη, μέχρι συναντήσεως τῆς βατῆς ὁδοῦ Καλάμου Λιβαδίου ἔνθα ὁ ἀγρὸς τοῦ Σταύρου Κασιμάτη, ἀκολουθοῦσι πρὸς δυσμὰς τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω ὁδὸν μέχρι συναντήσεως τοῦ Ναοῦ Ὁδηγητρίας, συμπεριλαμβανομένου τούτου εἰς τὴν κοινότητα Κυθήρων καθ' ὅσον ὁ Ναὸς οὗτος ὡς ἐκ τῆς θέσεως εἰς ἣν κεῖται, καὶ ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν ὑπ' ἀριθμ. 11413—397—1906—5704 τῆς 5-10-1926, συμβολαιογραφικῶν πράξεων ἀγοραπωλησίας τῶν παρὰ τὸν ὡς ἀνωτέρω Ναὸν ὑπαρχόντων κτημάτων δικαιώματι ἀνήκει οὗτος εἰς τὸ χωρίον Κάλαμος ὅπερ ἤδη προσωρινῶς ὑπάγεται εἰς τὴν κοινότητα Κυθήρων καὶ ὅστις Ναὸς θέλει εἶσθε κοινόχρηστος. Ἐκεῖθεν ἀκολουθοῦσι εὐθεῖαν νοητὴν γραμμὴν πρὸς τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου «Ἁγιολίες» ἐκεῖθεν εὐθεῖαν γραμμὴν πρὸς τὴν κορυφὴν τοῦ Λοφίσκου Βίγλας, ἐκεῖθεν τὴν κορυφογραμμὴν ταύτην μέχρι τοῦ ρεύματος Ἁγίου Μηνᾶ, τὴν ἐκεῖθεν εὐθεῖαν γραμμὴν πρὸς τὴν ἄμπελον Γεωργίου Δ. Λευθέρη ἢ Κατελούζου κειμένην παρὰ τὴν ὁδόν, τὴν βατὴν ὁδόν, μέχρι τοῦ ἐλαιοφύτου τοῦ ἰδιοκτήτου Καλλιγέρου ἢ Γιαλαμᾶ, καὶ ἐκεῖθεν τὴν εὐθεῖαν γραμμὴν μέχρι τῆς ὁδοῦ Μυρτιδίων ὁπόθεν ἔρχεται ἡ πρὸς τὸ χωρίον Κομνηνιάνικα βατὴ ὁδὸς ἔνθα καὶ τερματίζονται.

Ἐφ' ᾧ συνετάγη τὸ πρακτικὸν καὶ ὑπογράφεται.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ὁ Πρόεδρος *Α. Κωνσταντινίδης*

Τὰ Μέλη *Α. Γερακάρης, Κ. Κωσταντάκης*

Ὁ Γραμματεὺς *Α. Οἰκονόμου*

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

ΜΕΓΑΛΕΙΩΔΗΣ ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ

Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς παρηκολούθησε μὲ μεγάλην συγκίνησιν καὶ ἐνδιαφέρον τὴν ἐξέγερσιν τῆς ἑλληνικωτάτης μεγαλονήσου Κύπρου ἥτις τὴν 17 λ.μ. ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ ἱεράρχου της Μητροπολίτου Κιτίου Νικοδήμου, ἀπεκήρυξεν ὁμοθύμως καὶ ἐπαναστατικῶς τὸν Ἀγγλικὸν ζυγόν. Ἡ ἐξέγερσις τῆς Κύπρου συνεκίνησεν ἰδιαιτέρως καὶ βαθύτατα τὸν λαὸν τῆς Ἑπτανήσου, ὁ ὁποῖος ἐπὶ πενήκοντα καὶ αὐτὸς ἔτη ἠγωνίσθη ἐναντίον τῆς ἰδίας Αὐτοκρατορίας χωρὶς οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ καμφθῇ, καὶ κατώρθωσε, παρὰ τὰς τρομερὰς πιέσεις καὶ καταδιώξεις, νὰ ἐπιτύχῃ ἐπὶ τέλους τὴν ποθητήν του Ἕνωσιν μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος.

Τὰ γεγονότα τῆς μεγαλονήσου ἔλαβον χώραν ὡς ἑξῆς:

Τὴν 18ην Ὀκτωβρίου ἡμέραν Κυριακὴν ὁ Μητροπολίτης Κιτίου καὶ βουλευτὴς Λευκάρων Νικόδημος Μυλωνᾶς ὑπέβαλε τὴν παραίτησίν του ἀπὸ τῆς βουλευτικῆς ἕδρας καὶ ἀπέστειλε πρὸς τὸν Κυβερνήτην Σὲρ Ρόναλντ Στόρς ἐντυπωτάτην ἐπιστολήν, κηρύσσουσαν τὴν ἕνωσιν τῆς Κύπρου μὲ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν κατάλυσιν τῶν Ἀγγλικῶν Ἀρχῶν. Ἀμέσως δὲ ἔπειτα ἐδημοσίευσε τὴν κάτωθι προκήρυξιν πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν τῆς νήσου περιέχουσαν καὶ τὸ κείμενον τῆς πρὸς τὸν Κυβερνήτην ὑπερόχου πράγματι καὶ ἱστορικῆς ἐπιστολῆς:

Ἕλληνες ἀδελφοί,

Ἀπηύθυνα σήμερον εἰς τὸν Ξένον Κυβερνήτην τῆς Ἑλληνικῆς Κύπρου τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν:

Ἐξοχώτατε,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλλω παραίτησιν ἀπὸ τῆς θέσεως μέλους τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου τῆς Κύπρου. Γνωρίζετε βεβαίως ὅτι τὸ βουλευτικὸν ἀξίωμα δὲν μοὶ ἐδόθη ὑπὸ τῆς ξένης Κυβερνήσεως, ἀλλ' ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐκλογέων τοῦ διαμερίσματος Λευκάρων πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν δικαίων αὐτῶν καὶ γενικώτερον τῶν δικαίων ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς νήσου ἔναντι τῶν αὐθαιρεσιῶν τῶν ξένων δυναστῶν. Αἱ αὐθαιρεσίαι αὗται ἐνετάθησαν ἐσχάτως μέχρι τοῦ σημείου νὰ καθιστῶσι πλέον ἀδύνατον τὴν ἔννομον ἀντιμετώπισίν των ἐντὸς τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου καὶ νὰ ἐπιβάλλουν τὴν ἀνάληψιν μὴ ἐννόμου ἀγῶνος αὐτοσυντηρήσεως.

Ἔχει πράγματι, Ἐξοχώτατε, καὶ ἡ χριστιανικωτέρα ὑπομονὴ τὰ ὅριά της· ὑπεμείναμεν ἐπὶ 53 ὁλόκληρα ἔτη μίαν διοίκησιν ἀλλοφύλων, ξένων πρὸς τὰ αἰσθήματα καὶ τὰ στοιχειωδέστερα ἡμῶν δικαιώματα καὶ ἀδιαφορούντων πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς ἀτυχοῦς αὐτῆς νήσου μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι ἐπὶ τέλους θὰ ὑπερενίκων τὰς μικροσυμφεροντολογικὰς ἀποικιακὰς ἀπόψεις τὰ φιλελεύθερα αἰσθήματα τῆς παλαιᾶς Ἀγγλίας, τὰ ὁποῖα τόσον εἶχον βοηθήσει τὴν μεγάλην ἡμῶν πατρίδα κατὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς ἐλευθερίας της. Δὲν παραλείψαμεν κατὰ τὴν ζοφερὰν αὐτὴν πεντηκονταετίαν οὐδεμίαν εὐκαιρίαν νὰ διακηρύσσωμεν τὸν ἱερὸν πόθον, ὅπως ἑνωθῶμεν μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος, πόθον τοῦ ὁποίου πρώτη ἡ Ἀγγλία ἀνεγνώρισε τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἱερότητα ὅταν κατὰ Ὀκτώβριον τοῦ 1915 προσέφερε τὴν Κύπρον εἰς τὴν τότε Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν. Ἀπεστείλαμεν ἐπανειλημμένως πρεσβείας εἰς τὸ Λονδῖνον· τὰ ἑνωτικὰ ὑπομνήματα καὶ ψηφίσματα μετροῦνται κατὰ ἑκατοντάδας· ἔχομεν τέλος ἢ μᾶλλον προκαλέσαμεν δὶς τὴν εὐκαιρίαν κατὰ τὸ 1907 τὸ πρῶτον, καὶ πρὸ ἔτους τὸ δεύτερον νὰ ὑποδεχθῶμεν μὲ τὴν Ἑλληνικὴν κυανόλευκον καὶ μὲ μίαν φωνὴν «Ζήτω ἡ Ἕνωσις» δύο μέλη τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως ἐλθόντα πρὸς ἐπιτόπιον ἐξέτασιν τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος. Ἀλλοίμονον!, ἀντὶ νὰ συγκινηθῆτε πρὸ τοῦ ὡραίου αὐτοῦ θεάματος λαοῦ μικροῦ καὶ πτωχοῦ, ἀλλ' ὑπερηφάνου ἐν τῇ ἐπιδιώξει τῆς ἐλευθερίας ἐπράξατε καὶ πράττετε πᾶν ὅ,τι εἶνε δυνατὸν νὰ μᾶς ἀποδείξητε ὅτι ἠπατήθημεν οἰκτρότατα βασισθέντες ἐπὶ τῶν φιλελευθέρων αἰσθημάτων σας. Σημνύνεσθε ὅτι εἰς τὴν Ἀγγλίαν βασιλεύει ἡ Ἐλευθερία καὶ τὸ Δίκαιον, ἀλλ' εἰς τὴν Κύπρον θέλετε νὰ ἐξακολουθήσουν κυβερνῶσαι ἡ τυραννία καὶ ἡ ἀδικία. Καὶ ἰδοὺ ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Ντράμοντ Σίελς, ἐπίσκεψις τὴν ὁποίαν τὴν ὁποίαν ἐν τῇ ἀφελείᾳ ἡμῶν ἠθελήσαμεν νὰ παρομοιώσωμεν πρὸς μίαν ἀπὸ τὰς εὐγενεστέρας σελίδας τῆς Ἀγγλικῆς Ἱστορίας, τὴν ἔρευναν τοῦ ἀειμνήστου Γλάδστωνος εἰς τὴν Ἑπτάνησον ὀλίγον χρόνον πρὸ τῆς παραχωρήσεως αὐτῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα, καταλήγει εἰς τὴν ἐπιβολὴν νέων αὐθαιρεσιῶν καὶ εἰς τὴν διασπάθησιν τοῦ πτωχοῦ περισσεύματος τῆς πτωχῆς Κύπρου εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς Μεγάλης Ἀγγλίας.

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΑΝΥΠΑΚΟΗΣ

Πρὸ τῆς καταστάσεως αὐτῆς τὸ καθήκόν μου ὡς θρησκευτικοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ὑποδούλου Κυπριακοῦ λαοῦ ἐκφεύγει πλέον τῶν στενῶν ὁρίων τοῦ ψευδοκοινοβουλευτικοῦ κατασκευάσματος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἡ ἔννομος ἀντίδρασις τῶν λαϊκῶν ἀντιπροσώπων καταπνίγεται ὑπὸ τῆς νάνου πλειοψηφίας καὶ τῶν τυραννικῶν Β. Διαταγμάτων τοῦ Λονδίνου. Ὡς βουλευτὴς ὡρκίσθην κατ' ἀνάγκην πίστιν πρὸς τὸν Βασιλέα Γεώργιον· ὡς Ἱεράρχης καὶ ἐθνικὸς ἡγέτης εἶμαι σήμερον ὑποχρεωμένος νὰ συστήσω εἰς τοὺς βίᾳ Κυπρίους ὑπηκόους του τὴν ἀνυπακοὴν τὴν ὑπαγορευομένην ὑπὸ των πληττομένων ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων μας. Θὰ εἶνε καθῆκον μου ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἑξῆς νὰ ἐξέρχωμαι παντοῦ καὶ νὰ καλῶ τοὺς συμπατριώτας μου ***εἰς τὴν μὴ ἔννομον ἀντίστασιν κατὰ ἀρχῶν παρανόμων καὶ νόμων ἀνόμων.*** Ἦλθε πλέον ἡ ὥρα νὰ ἀποδείξωμεν εἰς τοὺς ξένους Δυνάστας, ὅτι ἐὰν ἡμεῖς ἠπατήθημεν ὡς πρὸς τὰ φιλελεύθερα αἰσθήματά των καὶ αὐτοὶ ὅμως δὲν εἶνε ὀλιγώτερον ἠπατημένοι, ἐὰν μᾶς θεωροῦν λαὸν τόσον φαῦλον καὶ ἐξευθενωμένον ὥστε νὰ προῆται πρὸ τῆς βίας καὶ τῆς αὐθαιρεσίας.

Τίς οἶδε; Ἴσως ἐκ τῶν ὑστέρων μᾶς ἀναγνωρίσητε χάριτας, διότι θὰ σᾶς ἀναγκάσωμεν διὰ τῆς ἀνδρικῆς ἡμῶν στάσεως νὰ προσαρμοσθῆτε ἔστω καὶ ἀργά, πρὸς τὴν φήμην τῶν φιλελευθέρων παραδόσεων τῆς Ἀγγλίας.

Εἰς τὸν αἰῶνα αὐτόν, Ἐξοχώτατε, οὐδεὶς λαὸς μένει δοῦλος, ὅταν πραγματικῶς θέλῃ τὴν ἐλευθερίαν του καὶ ἀποφασίζει νὰ τὴν ἀνακτήσῃ. Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες κάτοικοι τῆς διὰ μέσου τριῶν χιλιετηρίδων Ἑλληνικῆς νήσου, ἀποτελοῦντες τὰ 5/6 τοῦ πληθυσμοῦ της καὶ πεποιθότες, ὅτι οἱ Μουσουλμάνοι συγκάτοικοι ἡμῶν, μεθ' ὧν τόσον ἁρμονικῶς συμβιοῦμεν διαφωτιζόμενοι θὰ προτιμήσωμεν ἀνενδοιάστως τῆς σημερινῆς κακοδαιμονίας τὴν ἰσονομίαν καὶ εὐημερίαν, ἂς ὑπὸ φιλελεύθερον ἑλληνικὸν καθεστὼς θὰ ἀπολαύσωσι, ***κηρύσσομεν τὴν Ἕνωσιν τῆς Κύπρου μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος καὶ δηλοῦμεν, ὅτι θὰ πράξωμεν πᾶν τὸ ἀνθρωπίνως δυνατόν, ὅπως πραγματοποιηθῇ τὸ ταχύτερον ἡ ἀπόφασις αὐτὴ μὲ τὴν βεβαιότητα,*** ὅτι ὁ Θεὸς τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Ἠθικῆς θὰ βοηθήσῃ τὸν ἀγῶνα αὐτὸν τοῦ Δικαίου κατὰ τῆς χυδαίας βίας.

Ἀντίγραφον τῆς παρούσης ἐπιστολῆς ἀπευθύνω πρὸς τοὺς κ.κ. Μακντόναλντ, Μπάλντουίν, Λόϋδ Τζωρτζ καὶ Χέντερσον εἰς Λονδῖνον.

Διατελῶ μετὰ τιμῆς

† Ὁ Κιτίου ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Ἕλληνες, ἀδελφοί,

Ταῦτα ἔγραψα σήμερον πρὸς τὸν Ξένον Ἄρχοντα, παραιτούμενος τῆς θέσεώς μου ὡς μέλους τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου.

Καὶ τώρα πρὸς σᾶς ὁ λόγος μου.

Πενῆντα καὶ τρία χρόνια Ἀγγλικῆς κατοχῆς ἔπεισαν ὅλους καὶ διεπίστωσαν περιτράνως:

α) Ὅτι οἱ δοῦλοι λαοὶ δὲν ἐλευθεροῦνται μὲ τὰς ἱκεσίας καὶ παρακλήσεις καὶ τὰς ἐκκλήσεις πρὸς τὰ αἰσθήματα τῶν τυράννων.

β) Ὅτι ἡ ἀπάντησις τῶν τελευταίων εἶνε ἡ περιφρόνησις πρὸς τοὺς ἱκετεύοντας εὐτελεῖς δούλους καὶ ἡ ἀποθράσυνσίς των.

γ) Ὅτι μόνη σωτηρία μας, ἀπὸ πάσης ἀπόψεως εἶνε ἡ ἐθνικὴ ἀπολύτρωσις καὶ ὅτι οἱ ξένοι εἶνε ἐδῶ διὰ νὰ θεραπεύουν τὰ γενικὰ καὶ εἰδικὰ συμφέροντά των μὲ κατάντημα βέβαιον τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικήν μας ἐξαθλίωσιν.

Διὰ ταῦτα μὲ τὸ βλέμμα ὑψωμένον σταθερῶς πρὸς τὸν φωτεινὸν ἀστέρα Νέας Βηθλεὲμ τοῦ ἐθνικοῦ Σωτηρίου, ἕνα δρόμον ἔχομεν καὶ μόνον νὰ βαδίσωμεν, τὸν δρόμον ποῦ εἶνε στενὸς καὶ τεθλιμμένος μέν, ἀλλ' ὁδηγεῖ πρὸς τὴν Σωτηρίαν. Νὰ ὑψώσωμεν ὑπὸ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας τὴν σημαίαν τῆς Ἑνώσεως καὶ μέσα στὰς καμίνους τῶν συνεχῶν προσπαθειῶν συσπειρωμένοι γύρω της, ὁμονοοῦντες καὶ λησμονοῦντες τὰς διχονοίας μὲ πᾶσαν θυσίαν καὶ μὲ πᾶν μέσον νὰ ἐπιδιώξωμεν τὴν ἐθνικήν μας λύτρωσιν διὰ τῆς μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος Ἑνώσεώς μας.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ, προστάτου τοῦ Δικαίου, τῆς Ἠθικῆς καὶ τῆς Ἐλευθερίας ἀγαθὰ ὑβριζόμενα ἀπὸ τὸν ξένον τύραννον, ἐν ὀνόματι τῆς αἰωνίας ἰδέας τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος πειθαρχήσωμεν πρὸ τὴν φωνὴν-Νόμον τὴν φωνὴν-πρόσταγμα, ποὺ καταβαίνει ἀπὸ τὸ Σινᾶ τῶν Ἐθνικῶν νομοδοσιῶν.

Πειθαρχήσωμεν πιστεύοντες πρὸς τὸν θρίαμβον τοῦ Δικαίου ὑπὲρ τὴν βίαν. Τί καὶ ἂν οἱ ξένοι τύραννοι στηρίζωνται ἐπὶ κολοσσῶν κτηνώδους βίας καὶ ἰσχύος; Πρὸς τὴν βίαν ἂς ἀντιτάξωμεν τὸ δίκαιόν μας, ποὺ θὰ θριαμβεύσῃ στὸ τέλος, μάλιστα, ὅταν ἐμπνέεται μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς. Πρὸς τὴν κτηνώδη βίαν ἂς ἀντιταχθοῦν τὰ ἀδάμαστα ὅπλα τῆς ψυχῆς τὰ ἐμπνεόμενα καὶ κραταιούμενα ἀπὸ τὴν χαλυβδίνην ἰσχὺν τῶν ἀδουλώτων πίστεων, ποὺ ξεύρουν καὶ δύνανται πάντα νὰ νικοῦν, νὰ κινοῦν ἀκόμη καὶ τὰ ἀσάλευτα ὄρη τῶν ἀκατορθώτων.

ΕΜΠΡΟΣ ΟΛΟΙ

Πειθαρχήσωμεν πρὸς τὴν φωνὴν αὐτήν, ποὺ εἶνε ἡ φωνὴ τῆς Πατρίδος, εἶνε ἡ φωνὴ ποὺ ἀναβαίνει ἀπὸ τοὺς τάφους ἐκείνων, ὅσοι ἐπτὰ αἰῶνας ἔσπειραν τὰ ὀστᾶ των εἰς τοὺς κόλπους τῆς Κυπριακῆς γῆς χωρὶς ἡ πραγμάτωσις τῶν πόθων καὶ ὀνείρων των διὰ μίαν ἐθνικὴν λύτρωσιν νὰ γλυκάνῃ τὰς ἀθλίας ἡμέρας τῆς πολυστενάκτου ζωῆς των. Πολῖται ψυχικῶς τῆς Ἐλευθέρας Ἑλληνικῆς Πατρίδος προδίδομεν ἐκείνους πειθαρχοῦντες πρὸς τοὺς νόμους καὶ προστάγματα τοῦ ξένου δυνάστου, πρὸς τὸν ὁποῖον καὶ πρὸς τοὺς ἀνόμους νόμους του οὐδεμίαν ὑπακοὴν χρεωστοῦμεν. Ἀντιτάξωμεν λοιπὸν ἀνυπακοὴν πρὸς τὸ ἀδίκους καὶ αὐθαιρέτους θελήσεις του, καὶ καταβάλωμεν κάθε προσπάθειαν διὰ νὰ λείψῃ ἀπὸ τὸν τόπον μας, πρὸς ἐξαγνισμόν του, τὸ ἄγος καὶ ὄνειδος τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ ποὺ λέγεται Ἀγγλικὴ Κατοχὴ καὶ Διοίκησις τῆς Κυπρου.

Εἶπον ὅτι ὁ δρόμος οὗτος εἶνε στενὸς καὶ τεθλιμμένος καὶ ὁδηγεῖ διὰ τῶν θυσιῶν πρὸς τὴν σωτηρίαν τῆς ἀπολυτρώσεως. Τέκνα τῆς φυλῆς, ποὺ ἔστησε δίπλα ἀπὸ τοὺς θριάμβους τῶν ἡρωϊσμῶν τὰ ὁλοκαυτώματα τοῦ Μεσολογγίου καὶ τοῦ Ἀρκαδίου, ἂς μὴ ἀνακόψωμεν τὸν δρόμον, ὅστις μόνος ὁδηγεῖ πρὸς τὰς τραχείας κορυφὰς τῆς ἐπιτυχίας τῆς νίκης.

Ἐμπρὸς ὅλοι, καὶ μάλιστα οἱ νέοι ἂς γίνουν ἡ πρωτοπορία τοῦ ἀγῶνος. Ἂς δείξουν ὅτι δὲν εἶναι μόνον νέοι στὸ σῶμα, ἀλλὰ καὶ τὴν ψυχὴν ἔχουν νεάζουσαν καὶ ὁρμῶσαν πρὸς τὰς σκληρὰς ἐπιδιώξεις καὶ τοὺς τραχεῖς ἀγῶνας διὰ μίαν εὐτυχῆ αὔριον, ἡ ὁποία τοὺς ἀνήκει περισσότερον ἢ εἰς ἡμᾶς.

Ἐμπρὸς καὶ ὁ Θεὸς ποὺ δὲν ἔπλασε τοὺς λαούς του καὶ τὰ πλάσματά του νὰ εἶνε δοῦλοι τῶν ἄλλων λαῶν εἶνε μαζί μας.

† Ὁ Κιτίου ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

17 Ὀκτωβρίου 1931

ΜΕΤΑΒΑΣΙΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ ΕΙΣ ΚΥΘΗΡΑ

Κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Νομάρχου μας κ. Παρίτση, ὁ μηχανικὸς τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐπαρχιακῆς Ὁδοποιΐας τοῦ Νομοῦ κ. Χρῆστος Π. Βέττας κατῆλθεν εἰς Κύθηρα καὶ ἐξήτασε τὰς ὁδοὺς τῆς ἐπαρχίας, ὡς ἐπίσης καὶ τὰς ὑπὸ κατασκευὴν κοινοτικὰς τοιαύτας. Ὁ κ. Βέττας περιῆλθεν ὅλην τὴν νῆσον καὶ ἐπανελθὼν εἰς Ἀθήνας ἀνέφερεν εἰς τὸν κ. Νομάρχην τ' ἀποτελέσματα τῆς μελέτης του ἐκ τῆς ὁποίας θὰ ἐξαρτηθῇ ἡ διόρθωσις καὶ συμπλήρωσις τῶν ἐλλείψεων τῶν ὁδῶν μας. Ὁ κ. Βέττας ἔμεινε κατενθουσιασμένος ἐκ τῆς δραστηριότητος τῶν κατοίκων μας καὶ τῆς προθύμου των φιλοξενίας.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΞ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΤΟ ΕΝΝΑΤΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΗΣ ΑΧΕΠΑ

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΕΞΕΛΕΓΗ ΚΥΘΗΡΙΟΣ

ΑΓΙΟΣ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ, Σεπτέμβριος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Μετὰ μεγάλης λαμπρότητος καὶ παραδειγματικῆς τάξεως ἔλαβε χώραν τὴν 24ην παρελθόντος μηνὸς τὸ ἔννατον ἐτήσιον Συνέδριον τῆς μεγάλης ἐν Ἀμερικῇ ὀργανώσεως ΑΗΕΡΑ ἐν Ἁγίῳ Φραγκίσκῳ. Ἡ ὀργάνωσις τοῦ Συνεδρίου καὶ ἡ ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία αὐτῆς ὀφείλεται εἰς τὰς ἀκαμάτους ἐνεργείας τῆς ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς τῆς ὁποίας πρόεδρος ἦτο ὁ δαιμόνιος καὶ ἀκούραστος συμπολίτης μας κ. Θεόδωρος Ἀνδρόνικος.

Τὸ Συνέδριον ἤρχισε τὰς ἐργασίας του παρισταμένων τῶν ἐπισήμων ἀρχῶν τῆς Πολιτείας τῆς Καλιφορνίας καὶ τῆς πόλεως τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου μεταξὺ τῶν ὁποίων διεκρίνοντο ὁ ἐντιμότατος Κυβερνήτης τῆς Πολιτείας κ. Ρόλφ, ὁ Δήμαρχος τῆς πόλεως κ. Ρόσι, ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας κ. Γκουὶν καὶ ἄλλοι ἀξιωματοῦχοι.

Κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως πρῶτος ἔλαβε τὸν λόγον ὁ πρόεδρος τῆς Ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς κ. Θεόδωρος Ἀνδρόνικος ὁ ὁποῖος, διὰ τῆς διακρινούσης αὐτὸν εὐφραδείας προσεφώνησεν τοὺς ἐπισήμους καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους, καὶ ἐκήρυξε τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως.

Τὸ Συνέδριον ἐξηκολούθησε τὰς ἐργασίας του ἐπὶ μίαν ὁλόκληρον ἑβδομάδα κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ πόλις τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου ἦτο ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον σημαιοστόλιστος μὲ τὴν ἑλληνικὴν κυανόλευκον. Μεγάλαι παρελάσεις τῶν μελῶν τοῦ Σωματείου ἔλαβον χώραν, καὶ ἐδόθησαν πλούσια γεύματα καὶ δεξιώσεις πρὸς τιμὴν τῶν